

1/2008

KOIRANLEUKA

Tampereen Seudun Koirakerho ry:n jäsenlehti

Puheenjohtaja

Johanna Nyberg
Sienipolku 9
37550 Lempäälä
040 5535 828
johanna.nyberg@pp.inet.fi

Varapuheenjohtaja

Jan Egeland-Jensen
Hampulankatu 17 C 8
33580 Tampere
0500 650 825
jan.jensen@chjensen.fi

**Sihteeri, hallituksen jäsen
(kerhon virallinen posti)**

Tiina A. Ahonen
Härmälänpuisto 7
33900 Tampere
040 5969 276
tiina.a@kolumbus.fi

Muut hallituksen jäsenet

Nina Mesiranta
Villilänniemi 12 A 1
33300 Tampere
050 5325 295
nina.mesiranta@gmail.com

Taina Talja
Emännänkatu 2 D
33820 Tampere
040 7201 620
taina.talja@tintti.fi

Kati Ylimäki
Sammonkatu 31 E 70
33540 Tampere
050 5207 837
kati.ylimaki@kolumbus.fi

Hallituksen varajäsen

Taina Kajander
Kulmatie 36
36110 Ruutana
050 3361 136
taina.kajander@kolumbus.fi

Marjo Laurila
Karhunkatu 21 B 9
33520 Tampere
040 7476 599
marjo.laurila@hotmail.com

Agilityn estevastaava

Markus Nyberg
0400 249 094
markus.nyberg@pp.inet.fi

Agilityn kisatiimi

Taina Talja
040 7201 620
taina.talja@tintti.fi

Agilityn koulustustiimi

Sirpa Virtanen
Ahmankatu 17
33520 Tampere
040 5734 000

Avainvastaava

Marjut Kovalainen
Oikotie 9 B
33950 Pirkkala
040 5863 824
m.kovalainen@netti.fi

Flyballvastaava

Johanna Nyberg
040 5535 828

Jäsensihteeri

Anita Syväjärvi
Riihipellonkatu 7 A 2
33530 Tampere
p. 2616 747, 040 7275 033
anita.syvajarvi@pp.inet.fi

**Rahastonhoitaja,
hallituksen varajäsen**

Taina Kajander

Rättivastaava

Lea Nissinen
045 6749 776
lea.nissinen@netti.fi

Tokon koetiimi

Kati Laatikainen
040 5584 974
Anu Lepistö
0500 567 565

Tokon koulustustiimi

Sanna Harolin
0400 707 129
sanna.harolin@luukku.com

**Näyttely koulustustiimi,
hallituksen jäsen**

Kati Ylimäki
050 5207 837

- Rotuja erottelematon koiraharrastajien yhdistys •
- Aktiivista koiraharrastusta läpi vuoden •
- Liity sinäkin! •

Jäsenmaksut 2008

Vuosijäsen 15 €
Nuorisojäsen (alle 16 v) 10 €
Perhejäsen (ei lehteä) 3 €
Ainajäsen 150 €
Liittymismaksu 4€

Kerhon tilinumerot:
Sampo 800015-560728

Tamsk/agility
Sampo 800013-70339112

KOIRANLEUKA 1/2008

ISSN1456-3819

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa
42. vuosikerta

Toimittajat:

Marjo Laurila
Karhunkatu 21 B 9
33520 Tampere
040 7476 599
koiranleuka@tamsk.com

Vakituiset avustajat:

Miinu Mäkelä
Anna Mäkinen

Taitto:

Siru Remes

Ilmoitushinnat:

(musta-valko)

Aukeama 85 €
1/1 sivu 50 €
1/2 sivu 30 €
1/4 sivu 20 €
värimainos +50%

Neljä ilmoitusta kolmen hinnalla.
Jäsenalennus kaikista hinnoista -50%
Kasvattajat ja harrastajat -palsta
20 €/vuosi

Kansikuva: Vuoden TOKO-tulokas,
Matleena Kallio

Painopaikka: Aaltospaino, Tampere
Levikki: 1 100

Lehden ilmestyminen:

nro	ilmestyy	aineisto
1	maaliskuu	1.2
2	kesäkuu	1.5
3	syyskuu	1.8
4	joulukuu	1.11

Huom! Aineiston tulee olla tähän päivämäärään mennessä perillä.

14

31

37

42

Sisällys:

Toimitukselta.....5
 Puheenjohtajalta6
 Kutsu kevätkokoukseen7
 Hallitus esittäytyy.....8
 Tapahtumakalenteri 2008..... 11
 Vuoden koira tulokset 2007..... 14
 Eläinmaailman ammattilaisia 31
 Koiran ensiapuluento 21.11.2007 37
 Talvikuvia 38
 Luento: Miten koira oppii? 42
 Miten koira oppii? 45
 Viikko elämästäni 47
 Rane tuli taloon 53
 Trimmausliikkeen arkea 56
 Agilitypalsta..... 59
 Tokopalsta 60
 Uusia valioita..... 62
 Mainetta ja mammonaa..... 63
 Kasvattajat ja harrastajat 68
 TamSK tiedottaa..... 70

47

53

Lehden toimitus

Lehden toimitus potee, kamalaa, flunssaa. Suurin piirtein suorilta jaloilta punkan pohjalle. Kuume saa melkein näkemään pikku-ukkoja, nenä vuotaa kuin niagaran putous ja kurkku on kuin riivinrauta. Päähänkin on pesiytynyt oma porukkinsa takoon taideteoksiaan. Ulkona kun käy Mizin kanssa, ”nurkka pissille”, henki loppuu totaalisesti. on kuin maratonin juossut, yritän vetää henkeä ja aikaan saan vain pihinää. Mizi on aivan turhautunut jatkuvaan nurkka pissiin, se purkaa kiukkuaan haukkumalla kaikkea. On vain kuunneltava sitä kiltisti, kieltään kun en pysty, kun ääntä en saa tulemaan suusta.

Valuu takaisin punkan pohjalle.

Vuoden parhaat koirakot on jälleen palkittu, heille onnitteluni. Viikko elämästäni saa jatkoa, uusia juttusarjoja: eri ammasteista, joissa lemmikit ovat etusijalla sekä miten olet hankkinut koirasi. Trimmausliikkeen arkea, käsitellään jälleen tärkeästä asiasta.

TamSK:i tiedottaa sivuja on myös päivitetty, unohtamatta uutta hallitusta sekä muita uusia tiimien jäseniä.

Kasvattajat, ”tikkuaskeissa” on myös tilaa omille mainoksillenne, reippaasti vain yhteys toimitukseen.

Keväällä onkin valtavasti tapahtumia, jotka selviävät tapahtumakalenterista, agilitytiimit ovat olleet erittäin aktiivisia.

Tokokoulutuksiin ilmoittaudutaan edelleen Kennelpiirin tiloissa, koska netti-ilmoittautuminen on saanut paljon palautetta, niin myönteistä kuin kielteistäkin, tokotiimi keskustelee asiasta uudelleen kokouksessaan.

Palaa takaisin tuttuun petiinsä.

Marjo

Puheenjohtajalta

Hyvää alkanutta vuotta 2008. Uudet kujeet ja uudet mittelöt on luvassa tälle vuodelle ja toivottavasti kaikille löytyy uusia haasteita ja mielekästä tekemistä niin koirakerhon puitteissa kuin ihan muutenkin.

Tämän vuoden suuria suunnitelmia on profiloida kerhon suuntaa, mihin ollaan menossa, mitä haluamme jatkossa ja tehdä suunnitelmat siitä, miten näihin tavoitteisiin sitten päästäisiin. Suuria ideoita ja keskustelua on käyty foorumissa ja toivottavasti keskustelu myös jatkuu. Toisaalta, ei ne suuret puheet vaan myös ne teot ovat niitä, jotka toteutuessaan vievät kerhoa haluamaamme suuntaan.

Kaikkien kerholaisten ideamyssyt päähän, lenkille koirien kanssa ja suunnittelemaan suuria huomisen varalle. Hyviä lenkkeilyhetkiä koirienne kanssa, ja kertokaa sitten ne ideat eteenkinpäin!

Johanna

OIKAISU

”Koiranleuan” 4/07 TamSK:n 60-vuotisjuhlajutun kuvatekstiin oli päässyt pujahtamaan pieni virhe. Minut oli tituleerattu perustajajäseneksi. Niin mairittelevaa kuin se onkin, se ei pidä paikkaansa. Olen muuten vain melko pitkäaikainen jäsen – muistaakseni vuodesta 1974. Kiitokset toimitukselle mielenkiintoisesta artikkelista ja muutenkin hyvästä lehdestä.

Eero Mertama

KUTSU

*Tampereen Seudun Koirakerho ry:n KEVÄTKOKOUS KESKIVIKKONA
26.3.2008 KLO 19.00 (valtakirjojen tarkastus klo 18.45) Pohjois-
Hämeen Kennelpiirin toimitiloissa (Tampereentie 484,
Lempäälä). Kokouksen päätyttyä palkitaan vuoden parhaat
koirakot vuodelta 2007.*

Esityslista:

- 1. Kokouksen avaus*
- 2. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja ja sihteeri*
- 3. Valitaan kaksi (2) pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi (2) ääntenlaskijaa*
- 4. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus*
- 5. Hyväksytään kokouksen työjärjestys*
- 6. Esitetään hallituksen vuosikertomus, tilinpäätös ja tilintarkastajien lausunto*
- 7. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille tilivelvollisille*
- 8. Käsitellään hallituksen kevätkokoukselle tekemät esitykset ja aloitteet*
- 9. Käsitellään jäsenten tekemät esitykset ja aloitteet, jotka on jätetty kirjallisesti hallitukselle viimeistään kuukautta ennen kevätkokousta*
- 10. Käsitellään kokouksen hyväksymät muut asiat ottaen huomioon yhdistyksen 24 §:n määräykset*

Tampereen Seudun Koirakerho ry:n puolesta
Hallitus

Hallitus esittäytyy

Hallitus ei vaihtunut paljoakaan, siksi vain lyhyet esittelyt.

Puheenjohtaja

Nimeni on **Johanna Nyberg**, ja olen ollut TamSK:ssa jo 15 vuotta. Ihastuin lajiin, nimeltään agility. Toimittuani lähes seitsemän vuotta kerhon rahastonhoitajana, tuntui siltä, että voisi olla paikallaan jo vaihtaakin tätä toimenkuvaa. Toimenkuvaani kuuluu myös flyball-koulutus.

Toivottavasti yhteen hiileen puhaltaminen pysyy tässä kerhossa jatkossakin, se on ollut ainakin minulle se suurin anti koko koiraharrastuksessa. Ja se, että ollaan ystäviä riippumatta rodusta, sukupuolesta, meidän ihmisten ammasteista, koulutuksista tai mistään tärkeistä asioista. Meillä kaikilla vain on koira, jonka kanssa haluamme harrastaa ja olla.

Varapuheenjohtaja

Koko nimeni on **Jan Egeland-Jensen**, ikää minulla on 33 vuotta. Asun Koillis-Tampereella.

Harrastukseni liittyvät kaikki kokolailla koiriin. Agilitykouluttajana olen ollut vuodesta 2005, viime syksynä suoritin MEJÄ-koetomitsijakurssin ja kasvattajan peruskurssin. Minulla on vaimoni Katrin kanssa kennel Heart Rock.

Sihteeri

Tiina A. Ahonen, uusvanha sihteerinne. Kodissamme Härmälässä asustaa minun ja Eskon lisäksi bernit Laalaa, Vilpe ja Välly, Nanu-poronen, kissat Nitro, Kisumisu ja Kola.

Vilpe on haliberni ja sitä saattaa tavata veto-hommissa lastentapahtumissa. Lisäksi Vilpe on harrastanut vepeä. Nanu on harrastanut yhtä sun toista, mm. toko, agilityä, näyttelyitä, flyballia ja poropaimennustakin.

Minua tapaa tavallisimmin näyttelyissä kehätoimitsijana. TamSKissa yritän palvella sinua kaikissa yhdistyksen perustoimintaa koskevissa asioissa, ota rohkeasti yhteyttä!

varsinainen jäsen

Nina Mesiranta. Olen toiminut TamSK:iissa agilitykouluttajana kolmisen vuotta. Koiraharrastuksista ”pääalajina” agility. Agilityn pariin tutustuin jo aikoinaan yli 10 vuotta sitten, jo ennen oman koiran hankintaa. Ensimmäinen koirani, novascotiannoutaja Nellin kanssa aloitin agilityn

Tällä hetkellä kotona asustelee kolmen koiran lauma, lisäksi kotona asuu aviopuolisoni Tero

Viime aikoina eniten aikaa on vienyt Silin kouluttaminen paitsi agilityn alkeiden, myös tokon alkeiden saloihin. Nellin ohjaaminen kisoissa onkin jäänyt Teron ”huoleksi”.

varsinainen jäsen

Taina Talja. Olen 21-vuotias kauppatieteiden ylioppilas, ja paljasjalkainen tamperelainen. Osan ajasta vietän Vaasassa, missä pitäisi vielä vuosi viettää opiskelujen vuoksi. Kotona 8-vuotias kääpiösnautseriuros Vili, ja nuori australiankelpieuros Veeti.

Tamskin jäseneksi tulin 13-vuotiaana. Kisoissa olin melkein heti töissä ja kolme vuotta myöhemmin näyttelyissä. Agilitykouluttajana ja kisatiimissä on tullut toimittua jo useampi vuosi, kisaamisen ohessa hankittua agilityn koetoimitsijan ja koulutusohjaajan sekä myös kehätoimitsijan kortit.

varsinainen jäsen

Kati Ylimäki, 26-vuotias. Työskentelen perhepäivähoitajana yksityisessä perhepäiväkodissa. Perheessämme on kolme amerikkaiscockerspanieliä, ”Debi” 11 vuotta, ”Zulu” 9 vuotta ja ”Milja” 6,5 vuotta. Laumaan kuuluu vielä kääpiökani Justiina 6 vuotta.

Harrastan pääsääntöisesti näyttelyitä, kaikkien kolmen Suomen muotovalion kanssa. Kehiä kierrämme edelleen veteraanien energialla ja

”nuorikko” Miljan kanssa. Myös agilitya tulee harrastettua enemmän tai vähemmän aktiivisesti. Näyttely-koulutustiiimissä vedän koulutuksia kevätauringon taas alkaessa lämmittää.

varsinainen jäsen

Santtu Stenberg. Ikää on kertynyt huimat 26 v. Olen Hämeenlinnasta kotoisin. Perheeseeni kuulu avovaimon lisäksi kaksi kappaletta belgianpaimenkoira, mallia groenendael. Narttu Hani ja uros Numa

Harrastuksiini kuuluu koirien kanssa lenkkeily säällä kuin säällä, toko ja agility, sekä tuolta moottoriurheilulta ralliautoilu.

Toimin Tamskin hallituksessa sekä koulutan agilityryhmiä. Tänä vuonna toimin myös agility-koulutustiiimissä. Tamskia on tullut edustettua 3,5 vuotta eli koko sen ajan kun olen asunut Tampereella.

varajäsen

Taina Kajander – ensimmäistä vuotta yhdistyksemme hallituksessa varajäsenenä ja toista vuotta rahastonhoitajana. Viime lehdessä esittäydyin myös kanttuinitiiimin jäsenenä.

Kotiväkeeni Kangasalan Ruutanassa mieheni Martin lisäksi kuuluvat mustat kääpiösnautserinartut Dixie 7 v. ja Jeti 5 v. Työpäiväni kuluvat taloushallinnon parissa.

TamSK:in jäsen olen ollut vuodesta 2001. Dixien kanssa käytiin aikoinaan useampikin tokokurssi ja agilityä harrasteltiin joitakin vuosia. Jetti liittyi laumaamme 1,5-vuotiaana ja otti vähitellen aktiiviharrastuskumppanin paikan. Kilpailemme agilityssä ja näyttelyissäkin on tullut käytyä. Alusta asti myös talkoisiin osallistuminen on ollut itsestään selvä osa yhdistyksen jäsenyyttä, sillä miten muuten ne kaikki tapahtumat syntyisivät.

Hallituksessa ja rahastonhoitajana olen koko jäsenistön palveluksessa. Ota rohkeasti yhteyttä! Nähdään tapahtumissa!

varajäsen

Marjo Laurila, uusi hallituksen varajäsen. Hallituksen kokouksissa ollut mukana vuoden, tokotiimin ja lehden toimittajan ominaisuudessa.

Olen yhden koiran (MIZI) yksinhuoltaja, asustelen Kissanmaalla. Mizi on 9v, silti ajattelin vielä pyörähtää muutaman kerran VOI-luokassa. Työelämään palanneena, työnimike voisi olla vaikka Projektiassistentti, työn vaihtelevuuden vuoksi.

TamSK:issa olen jo ainajäsen. Uusin valtaus on webmaster. Opiskelen kerhon nettisivujen päivitystä. Painottaa sanaa opiskelen. ATK-kursseilla heikoin alueeni oli HTML-koodaus, jota kuitenkin haluaisin oppia paremmin. Onneksi apunani on Tero, edellinen webmaster, toivon Terolle pitkää pinnaa. Minut tulette näkemään myös tokokentillä, näyttelytreeneissä sekä lehden sivuilla.

Amstaffit soveltuvat moneen harrastukseen; näyttelyihin, PK-kokeisiin, TOKO:n tai vain kaveriksi kotisohvalle!

Pentue tulossa ensi kesänä.

Käy katsomassa uutiset kotisivuiltani:

<http://personal.inet.fi/koti/royaltybolt>

Eeva Lehtonen

Tapahumakalenteri 2008

Lisätietoja saat kyseisen kilpailutiimin/koulutustiimin vetäjältä,
hallituksen jäseniltä tai netistä!

Maaliskuu

- 1.3. Agilitykoulutusvierailu, Maria Aaltonen (muut kerrat 17.3. ja 30.3) (agilitykoulutustiimi)
- 26.3. Tamskin kevätkokous (hallitus)
- 30.3. Agilitykilpailut Niihamassa (agilitykisaatiimi)

Huhtikuu

- 2.4. - kevään tottelevaisuuskurssille ilmoittautuminen Kennelpiirin tiloissa (tokokoulutustiimi)
- 26.4. Agility alkeiskurssin karsinnat Niihamassa (agilitykoulutustiimi)
- 28.4. – 29.4. Verijälkikurssi Kennelpiirin tiloissa ja ulkona (Miinu Mäkelä)

Toukokuu

- 1.5. Agilityn alkeiskurssien valinnat ja kurssit alkavat (agilitykoulutustiimi)
- 1.5. Näyttelykoulutukset alkavat touko- ja kesäkuun(näyttelykoulutustiimi)
- 1.5. Flyball –koulutukset alkavat joka toinen viikko touko- ja kesäkuun (Johanna Nyberg)
- 8.5. Agilitykoulutusvierailu Anne Huittinen (agilitykoulutustiimi)
- 18.5. Agilitykoulutusvierailu Elina Will (agilitykoulutustiimi)
- 23.5. Agilitykilpailut Eteläpuistossa, Friskies Cup(agilitykisaatiimi)
- 24.5. Agilitykilpailut Eteläpuistossa(agilitykisaatiimi)
- 25.5. Agilitykoulutusvierailu Jari Suomalainen (agilitykoulutustiimi)
- 29.5. Agilitykoulutusvierailu Jari Helin(agilitykoulutustiimi)

Kesäkuu

- 1.6. Tottelevaisuuskoe (tokokisaatiimi)
- 11.6. Agilitykilpailut Pirkkahallin kentällä (agilitykisaatiimi)
- 13.6. Bussimatka Agility SM-kisaan Varkauden (Rauli Odell)

- 19.6. Agilitykoulutusvierailu Tiina Pitkäniitty (agilitykoulutustiimi)
- 29.6. Tottelevaisuuskoe (tokokisaatiimi)

Heinäkuu

- 1.7. Agilitykilpailut Pirkkahallin kentällä (agilitykisaatiimi)
- 10.7. Agilitykilpailut Pirkkahallin kentällä(agilitykisaatiimi)
- 16.7. Agilitykilpailut Pirkkahallin kentällä(agilitykisaatiimi)
- 30.7. Tottelevaisuuskoe Eteläpuistossa (tokokisaatiimi)
- Kukkaismätsäri, Kukkaisviikoille osallistuminen (näyttelykoulutustiimi)

Elokuu

- 1.8. - Näyttelykoulutukset jatkuvat elo- ja syyskuun(näyttelykoulutustiimi)
- 1.8. - Flyball-koulutukset jatkuvat elo- ja syyskuun (Johanna Nyberg)

Syyskuu

- 9.9. Kerhoilta/paneeli ruokinnasta ja koiraongelmista (hallitus)
- 26.9 - Bussimatka Agilityn MM-kilpailuihin Helsinkiin (Rauli Odell)

Lokakuu

- 12.10. Agilitykilpailut Niihamassa (agilitykisaatiimi)

Marraskuu

- 2.11. Agilitykilpailut Niihamassa (agilitykisaatiimi)
- 19.11. Syyskokous Kennelpiirin tiloissa (hallitus)

Joulukuu

- 13.12. Bussimatka Messukeskuksen voittajänäyttelyyn (Rauli Odell)

ELÄINLÄÄKÄRIASEMA

VETER

www.veter.fi

Heikki J. Nurmi

pieneläinsairauksien
erikoiseläinlääkäri

Tapio Palolahti

pieneläinsairauksien
erikoiseläinlääkäri

Katariina Hilden

eläinlääkäri

Taina Lehtimäki

eläinlääkäri

Kirsi Kempainen

eläinlääkäri

Hanna Palos

eläinlääkäri

**“Atleticon” talossa,
Erkkilän sillan kupeessa,
sisäänkäynti
vastakkaisesta päästä**

AIKAVARAUKSET:

Arkisin klo 8.00 - 18.00

PÄIVYSTYS

kesäaikana
ei päivystystä

**Parkkitilaa
sisäänkäynnin
edessä**

Peltokatu. 16, Tampere

Puh. 03-2544 600

**PAINATA OMA KUVA TAI TEKSTI
HALUAMAASI TUOTTEeseen**

PAITAPAINOSSA

ESIM.

T-PAITA ALK. 20 €

PUUVILLAKASSI 10 - 15 €

HIIRIMATTO 15 €

MUKI 18 €

TYYNYLIINA 18 €

RINTANAPPI 7 €

AVAIMENPERÄ 7 €

**KYSY TARJOUS
SUUREMMISTA ERISTÄ**

**PAINATUKSET
BRODEERAUS
KOPIOINTI
LASERKAIVERRUS
LAMINOINTI (A2)**

TERVETULOAA

PAITAPAINO

**ITSENÄISYYDENKATU 16, 33500 TRE
P. (03) 255 5740, 0400 924 923
paitapaino@paitapaino.com
www.paitapaino.com**

LEMMIKIN NIMILAATTA

**- KULLANVÄRINEN SYDÄN
- KULLANVÄRINEN LUU**

10 €/KPL

HINTA SIS. TEKSTIKAIVERRUKSEN

OPISKELIJA-ALENNUS!!!!

**TÄLLÄ KUPONGILLA
ELÄINAIHEISESTA TILAUkseSTASI
-10 % ALENNUS**

KUPONKI VOIMASSA VUODEN 2008 LOPPUUN. EI KOSKE TARJOUSTUOTTEITA.

PAITAPAINO, ITSENÄISYYDENKATU 16, 33500 TRE

Vuoden koira tulokset 2007

VUODEN MINI-AGILITYKOIRA 2007

1. schipperke TK2 BH Diki-Diki Hania ”Tuittu” om. & ohj. Anu Rantanen 152 p.
2. cavalier king charlesin spanieli FIN AVA Babbler’s Mystic Deceit ”Piki” om. & ohj. Katariina Hemminki 150 p.
3. borderterrieri Flagstones Fireworks ”Inka” om. & ohj. Lea Nissinen 147 p.
4. kääpiövillakoira, aprikoosi FIN MVA JV-05 Villa Fantasian Smaragtina ”Stina” om. & ohj. Outi Helin 144 p.
5. kääpiövillakoira, aprikoosi Celebrian ”Herennia” om. & ohj. Tiina Viitanen 138 p.
6. cockerspanieli Carrier Water Lily ”Lyyli” om. Eva Sandbäck-Pajunoja ja Johanna Nyberg, ohj. Johanna Nyberg 134 p.
7. cockerspanieli TK1 BH Carrier All-Purpose ”Melli” om. Markus ja Johanna Nyberg, ohj. Johanna Nyberg 132 p.
8. kääpiövillakoira, aprikoosi Trucker’s Naughty Girl ”Valeria” om. & ohj. Tiina Viitanen 121 p.
9. kääpiövillakoira, aprikoosi FIN MVA Trucker’s Kicking Up Fuss ”Vilja” om. & ohj. Outi Helin 120 p.
10. kääpiövillakoira, aprikoosi TK1 Backseat Driver’s Toffee Kevin ”Kevin” om. & ohj. Anne Helin 102 p.
11. coton de tuleár FIN MVA Cheriban Blue Lagoon ”Irma” om. & ohj. Miia Ridderstad 102 p.
12. jackrusselinterrieri Mighty Mischief Mayday ”Wappu” om. & ohj. Marja Hihnala 57 p.

VUODEN MINI-AGILITYTULOKAS 2007

1. cavalier kingcharlesinspanieli Ramsan Yolanda Ruth ”Ruu” om. & ohj. Hanna Löytynoja 66 p.
2. phalene FIN MVA TK1 Pietarinjängän Ceca ”Ceca” om. & ohj. Marjut Kovalainen 60 p.
3. kääpiövillakoira, aprikoosi Trucker’s Ultima Thule ”Aelia” om. & ohj. Tiina Viitanen 48 p.
4. parsonrusselinterrieri Karvahaalarin Gimma ”Gimma” om. & ohj. Tuija Laurila 43 p.

VUODEN MIDI-AGILITYKOIRA 2007

1. kääpiövillakoira, aprikoosi FIN MVA FIN AVA PiirM-07 TK1 Doctor's Special Flirt Figaro "Santeri" om. & ohj. Outi Helin 156 p.
2. shetlanninlammaskoira Peltsun Hill-Naomi "Naomi" om. & ohj. Anne-Mari Savola 152 p.
3. polski owczarek niziny Tuus Archie Bunker "Sipowicz" om. Tommi Raita-aho ja Tarja Uuskivi, ohj. Tommi Raita-aho 150 p.
4. cockerspanieli FIN AVA & MVA Karlux Lemon Twist "Twisty" om. & ohj. Johanna Nyberg 141 p.
5. japaninpystykorva FIN & LV & LTU MVA LTUV-07 Donorei Diletto "Roope" om. Henna ja Antti Laitinen, ohj. Henna Laitinen ja Kaisa Majanen 42 p.

VUODEN MIDI-AGILITYTULOKAS 2007

1. novascotiannoutaja Ruskaron Semper Rufina "Lordi" om. Markus ja Johanna Nyberg, ohj. Johanna Nyberg 30 p.

VUODEN MAXI-AGILITYKOIRA 2007

1. kroatianpaimenkoira FIN AVA & MVA V-03 PiirM-07 Biba "Puubi" om. Tommi Raita-aho ja Tarja Uuskivi, ohj. Tommi Raita-aho 156 p.
2. belgianpaimenkoira, groenendael FIN AVA TK1 BH Faunittaren Fullmoon Selene "Hani" om. Henna ja Santtu Stenberg, ohj. Santtu Stenberg 154 p.
3. saksanpaimenkoira JK2 TK2 Sonorian Cherubino "Kössi" om. Harri Kuusisto ja Johanna Kuninkaanniemi, ohj. Johanna Kuninkaanniemi 150 p.
4. labradorinnoutaja BH Valpisa's Fatima "Donna" om. & ohj. Helena Korpela 135 p.
5. australiapaimenkoira Hazelmoor Joyfyl June "Luna" om. & ohj. Katariina Hemminki 111 p.
6. australiapaimenkoira Dancing Skies Sierra "Neri" om. & ohj. Katariina Hemminki 100 p.
7. novascotiannoutaja TK2 Hämäjärven Winnie the Pooh "Vini" om. Virpi ja Juha Siiranen, ohj. Virpi Siiranen 79 p.

VUODEN MAXI-AGILITYTULOKAS 2007

1. bordercollie Festivo Áfelía "Tinka" om. & ohj. Soile Niemi 61 p.
2. australiapaimenkoira TK1 Hazelmoor Lime Lemonade "Lilli" om. Paula Mäki ja Minna Saros, ohj. Paula Mäki 39 p.

3. kultainenoutaja Omskakas Inte Just Nu ”Kide” om. & ohj. Tiina Rajala 37 p.
4. novascotiannoutaja Wäinö ”Wäinö” om. & ohj. Miia Peltokangas 37 p.
5. australiankelpie BH JK1 FIN MVA Kelmi Ahkera Antti ”Kössi” om. & ohj. Taina Tamminen 37 p.
6. australiankelpie FIN MVA Royal Coctail Jubileum Shot ”Misty” om. & ohj. Taina Määttänen 37 p.
7. belgianpaimenkoira, groenendael JK1 HK1 TK1 BH Wintergame Numa ”Numa” om. Henna ja Santtu Stenberg, ohj. Henna Stenberg 5 p.

VUODEN TOKO-KOIRA 2007

1. hovawart FIN TVA BH JK1 RKFV-07 Courgardien Analyze This ”Qira” om. & ohj. Lili Scarpellini 37 p.
2. bordercollie TK2 Eventually Eowyn ”Nasu” om. & ohj. Eveliina Kinnunen 35 p.
3. novascotiannoutaja TK2 Hämäjärven Winnie the Pooh ”Vini” om. Virpi ja Juha Siiranen, ohj. Virpi Siiranen 27 p.
4. australianpaimenkoira Hazelmoor Joyfyl June ”Luna” om. & ohj. Katariina Hemminki 24 p.
5. labradorinnoutaja BH Valpisa’s Fatima ”Donna” om. & ohj. Helena Korpela 20 p.
6. lyhytkarvainen collie BH JK2 TK2 Sharleis Marshal Mary ”Maikki” om. & ohj. Miinu Mäkelä 16 p.

VUODEN TOKO-TULOKAS 2007

1. novascotiannoutaja Nordwart Viggo ”Viggo” om. Matleena Kallio, ohj. Saara Kallio 25 p.
2. bordercollie Festivo Áfelía ”Tinka” om. & ohj. Soile Niemi 25 p.
3. islanninlammaskoira BH TK1 Tunturiketun Ögn Apla ”Apla” om. & ohj. Tuula Kolari 23 p.
4. australianpaimenkoira TK1 Hazelmoor Lime Lemonade ”Lilli” om. Paula Mäki ja Minna Saros, ohj. Paula Mäki 21 p.
5. australiankelpie FIN MVA Royal Coctail Jubileum Shot ”Misty” om. & ohj. Taina Määttänen 19 p.
6. novascotiannoutaja Ruskaron Semper Rufina ”Lordi” om. Markus ja Johanna Nyberg, ohj. Johanna Nyberg 5 p.

VUODEN NÄYTTELYKOIRA 2007

1. lagotto romagnolo FIN & S MVA V-04-06 Foogel Crostatina om. Terhi Länsiö 54 p.
2. cockerspanieli KANS & FIN & EST & N MVA JV-04 Benchmark Poetry In Motion om. Katri Alavalkama ja Jan Egeland-Jensen 49 p.

3. borderterrieri Karimäen Jackpot "Niki" om. Maire Sievä 48 p.
4. vihikoira KANS & S & FIN MVA PMV-05 Heathers Neverlost Maple Girl "Martta" om. Tiina Laukkanen 46 p.
5. irlanninvesispanieli FIN MVA BALTJV-06 BALTV-06 Calendar Girl of Big Spaniel "Boogie" om. Pauliina Harju 43 p.
6. keskikokoinen villakoira FIN MVA RUS JMVA Trucker's Quil Pri Que "Finik" om. Paula Virta 42 p.
7. kääpiövillakoira, musta KANS & FIN & S & LTU & EST & MVA Canmoy's Leading Light "Erin" om. Heidi Salonen 40 p.
8. amerikancockerspanieli FIN MVA Frosty Kiss Comeback In Black "Milja" om. Kati Ylimäki 40 p.
9. petit basset griffon vendéen DK & AM & FIN MVA Chouan Dressy Bessy om. Noora-Liia ja Marjavappu Rautio 39 p.
10. amerikanstaffordshirenterrieri JV-07 V-07 Renegade's Fandango "Voitto" om. Kaisa Metteri-Gold, Jouni Korpela ja Jane Nurmi 39 p.
11. karkeakarvainen kääpiömäyräkoira Humisevan Harjun Killer Queen om. Noora-Liia ja Marjavappu Rautio 39 p.
12. mittelspitz, muut värit Mintgarden's Yakata "Jasu" om. Päivi Perälä 38 p.
13. sealyhaminterrieri DK & FIN & RUS & BLR & LTU MVA Whitepepper's Lady in White "Liza" om. Eeva Lehmus 37 p.
14. kääpiövillakoira, aprikoosi FIN MVA FIN AVA PiirM-07 TK1 Doctor's Special Flirt Figaro "Santeri" om. Outi Helin 36 p.
15. australiankelpie BH JK1 FIN MVA Kelmi Ahkera Antti "Kössi" om. Taina Tamminen 35 p.
16. amerikancockerspanieli FIN MVA Frosty Kiss Burning Heart "Zulu" om. Mari Ylimäki 33 p.
- jaettu 17. amerikancockerspanieli FIN MVA Frosty Kiss' As I Please "Debi" om. Kati Ylimäki 33 p.
- jaettu 17. kääpiövillakoira, aprikoosi FIN MVA Trucker's Kicking Up Fuss "Vilja" om. Outi Helin 33 p.
- jaettu 19. samojedinkoira FIN MVA Talvituuli Peaceful Pearl "Helmi" om. Susanna ja Ari Neva 32 p.
- jaettu 19. toyvillakoira Vade's Afterglow "Jade" om. Heidi Salonen 32 p.
21. affenpinseri JMV-06 PL & PZ JV-06 FINJV-06 EST & LV & LTU & BALT JMVA EST JV-07 ESTV-07 EST & ROM & ROM GR MVA Transylvanian V-07 FinnSg Seibrin Isabella om. Ritva Kiviniemi 31 p.
22. amerikanstaffordshirenterrieri Sugar Daddy's Dinah-Mite Do-Exstacy "Emma" om. Jouni Korpela ja Jane Nurmi 27 p.
- jaettu 23. bernhardinkoira, lyhytkarvainen Karvakatastrooffin Lupaus Onnesta "Lunna" om. Henna Ruohonen 22 p.
- jaettu 23. coton de tular Nurmipirtin Armas Aarre om. Kirsi Hakala 22 p.
25. keskikokoinen villakoira FIN MVA Villishills Little Myy "Pikku Myy" om. Hanna Vuori 21 p.
26. kääpiövillakoira, aprikoosi FIN MVA JV-05 Villa Fantasian Smaragtina "Stina" om. Outi Helin 20 p.
27. kääpiövillakoira FIN MVA Inapat's Secret Soulneit "Sohvi" om. Hanna Vuori 20 p.
28. cockerspanieli TK1 BH Carrier All-Purpose "Melli" om. Markus ja Johanna Nyberg, 10 p.

UUODEN NÄYTTELYTULOKAS 2007

1. irlanninvesispanieli Aquatikus Frozen Xpectation ”Hilma” om. Pauliina Harju ja Seidi Linnanvuori 54 p.
2. keskikokoinen villakoira Villishills Mom Is My Idol ”Minnie” om. Ritva ja Hanna Vuori 35 p.
3. mopsi Kaa-Kaarin Kuun Kuningatar ”Minni” om. Tiina Sikkinen ja Janne Anttila 31 p.
4. walesinspringerspanieli Jangas Direct Action ”Remu” om. Kaisa ja Jarkko Majanen 27 p.
5. amerikanstaffordshirenterrieri JV-07 V-07 Renegade’s Fandango ”Voitto” om. Kaisa Metteri-Gold, Jouni Korpela ja Jane Nurmi 25 p.
6. bernhardinkoira, lyhytkarvainen Karvakatastrooffin Lupaus Onnesta ”Lunna” om. Henna Ruohonen 20 p.
7. hovawart Gipstern Hedda ”Heri” om. Lili Scarpellini 8 p.

UUODEN NÄYTTELYVETERAANI 2007

1. amerikancockerspanieli FIN MVA Frosty Kiss As I Please ”Debi” om. Kati Ylimäki 46 p.
2. bichon havanais S & FIN & DK MVA Ganesan Very Handsome om. Mirja ja Ilkka Thomanter 42 p.
3. kääpiövillakoira, aprikoosi FIN MVA FIN AVA PiirM-07 TK1 Doctor’s Special Flirt Figaro ”Santeri” om. Outi Helin 40 p.
- jaettu 4. karkeakarvainen mäyräkoira KANS & FIN & EST & S & MVA Humisevan Harjun Diiva om. Noora-Liia ja Marjavappu Rautio 39 p.
- jaettu 4. amerikancockerspanieli FIN MVA Frosty Kiss’ Burning Heart ”Zulu” om. Mari Ylimäki 39 p.
6. toyvillakoira INT & EST& LT & FIN MVA BALTW-02 Trucker’s Blond Angeliue ”Linda” om. Elisa Ahokas 38 p.
7. kääpiösnautseri FIN MVA FinSg Black Drop Tekla ”Teukka” om. Eeva Lehmus 37 p.
8. kääpiösnautseri, p&s KANS & FIN & S & EST & RUS & LV & BLR & SVN & LTU & BALT MVA EUVV-06 ESTVV-07 BALTVV-07 FinnSg Trixer Zacharias om. Ritva Kiviniemi 34 p.
9. keskikokoinen villakoira FIN MVA Nutlee Gentle Snack ”Nappi” om. Hanna Vuori 30 p.
10. kääpiösnautseri FIN MVA FinSg Tsvet Nochi Fantom ”Nappo” om. Eeva Lehmus 26 p.
11. cockerspanieli FIN AVA & MVA Karlux Lemon Twist ”Twisty” om. Johanna Nyberg 17 p.
12. hovawart FIN TVA BH JK1 RKFV-07 Courgardien Analyze This ”Qira” om. Lili Scarpellini 5 p.

Vuoden Mini-Agilitykoira

Mä olen Tuittu, 6-vuotias iso musta koira. Mut valittiin kuulemma toista kertaa peräkkäin TamSKin vuoden mini-agilitykoiraksi. Mä en kyllä käsitä, millä ihmeen perusteella minenkään titteli on voitu meikäläiselle luovuttaa. Siis joku mini?! Kuitenkin, viime vuonna Anu kirjoitti jonkun jutun meidän takkuisesta alkutaipaleestamme agilityn parissa, ja nyt on kuulemma mun vuoro. Jos multa kysytään, niin jo on aikakin päästää itse tähti ääneen. Anu on kuitenkin kertonut musta vaan jotain noloja pentujuttuja (niin kuin sen, miten tipuin pienenä lumessa olevaan jalanjälkeen, enkä meinannut päästä pois).

Mutta asiaan, eli agilityyn. Sehän on meille koirille yksi haastavimmista lajeista. Kyllähän kaikenmaailman tokoissakin on hirveen hankalaa saada ne ihmiset tekemään oikeita juttuja ja yrittää lukea niiden ajatuksia – mutta agilityssä kaikki tapahtuu vielä niin nopeesti! Rata pitää juosta läpi reilussa puolessa minuutissa, ja vaikka kaikkensa antaa ja suorittaa kaikki mahdolliset esteet, niin yleensä saa huomata

saapuvansa maaliin yksin. Ihminen könyää jossain perässä epätoivoinen ilme naamalla ja tuskanhiki otsalla. Ja hei, ne ei edes hypi tai kiipeile. Niiden ei tarvitse kuin juosta tasaisella maalla ja yrittää pysyä koirien perässä, mutta nähtävästi semmoinenkin on liikaa vaadittu. Kun on kaksi jalkaa annettu, ei voi neljällä vaatia.

Onhan tää agility kaikesta haastavuudestaan ja epätoivoisuudestaan huolimatta ihan mahdavaa. Vauhdin hurma hyppyjen yli liitäessä, hiekan pölyttäminen tiukoissa kurveissa, pujottelukeppien rytmikäs pauke kylkiä vasten, kouraisu mahan pohjasta keinun laskeutuessa, syöksyminen pimeään putkeen ja takaisin valoon, vapauden tunne a-esteen harjalla... Kaiken kruunaa tietysti se, jos ihminen onnistuu omassa ”vaativassa” osassaan ja selvittää radan kunnialla maaliin. Anu on ainakin silloin niin onnesta sekaisin, että syöttää mulle kaikki taskusta löytäneensä lihapullatkin! Se on tällaiselle suuriruokaiselle ja aina nälkäiselle koiraeläimelle sen verran merkittävä etu, että

olen usein valmis tinkimään suorituksen täydellisyydestä ja katon vähän paremmin ton heikomman lenkin perään. Tiimihän tässä ollaan.

*Anu ja Tuittu,
eikun Tuittu ja
Anu*

Vuoden Mini-Agilitytulokas

Ruu (Ramsan Yolanda Ruth) tuli kisaikään 29.12.2006 eli ensimmäiset kisat menivät väkisin 2007 vuoden puolelle. Ekan startin otimme Porissa 6.1.2007 siellä oli 2 rataa. Ensimmäiseltä radalta tuli hylky, mutta toiselta otimme nolla voiton. Kakkosluokkaan nousimme 17.2 Turussa ja kolmosiin sukelsimme 21.4 Järvenpäässä. Ensimmäisen startin ja kolmosiin nousun väliin mahtui juoksuista pakollinen tauko, joten luokkanousu vauhtiin olin tyytyväinen. Kesäkuussa kisasimme 2 kisaa, muuten kesä/heinäkuu meni kisataukoa vietellen. Loppukestävä/alkusyksystä kisailimme jonkin verran, mutta syyskuun alkupuolella Ruu astutettiin ja neiti jäi mammalomalle vuoden loppuun asti. Olen siis todella tyytyväinen ja iloinen

voitettuamme vuoden tulokkaan palkinnon reilun puolen vuoden kisaamisella

Ruu on luonteeltaan erittäin energinen ja ei ehkä ihan tyyppillinen rotunsa edustaja. Ruu on kasvanut bordercollien rinnalla ja varmasti omaksunut tältä tapoja ja käyttäytymismalleja joissakin asioissa. Oma tahto pienestä neidistä löytyy vaikka muille jakaa. Innokas agilityn ja tokon treenaaja käpertyy myöskin miehellään syliin nukkumaan kauneusuniaan.

Agilityyn Ruu tutustui noin 8 viikon ikäisenä ja sillä tiellä ollaan edelleen. Agilityradalla Ruu kuuntelee hyvin ohjausta. Harrastusura on sujunut hyvin ja pieni neiti on ehtinyt paljon nuoreen ikäänsä nähden.

Tavoitteellinen harrastaminen jatkuu edelleen.

Hanna

HANNA LÖYTYNÖJÄ

Vuoden Midi-agilitykoira

aprikoosi kääpiövillakoirauros
FIN AVA FIN MVA TK1
Dotor's Special Flirt Figaro "SANTERI"
s. 28.02.1999
Omistaja ja ohjaaja Outi Helin, Tampere

Takana on taas yksi mieleen painuva vuosi, jonka hienosti taas kruunaa tämä seuran titteli Vuoden midi agilitykoiraksi. Santeri saavutti viime vuoden alussa virallisen veteraani iän, joka ei agility puolella onneksi paljon tahtia haitannut, vaikka näyttelypuolella se toi uudet haasteet.

Agilityn perässä kiersimme taas ympäri Suomea, joista muistona Santerin kilpailukirjassa on yli neljäkymmentä nolla tulosta viime vuodelta – joista elokuussa saavutettu voitto toi havittelemamme Suomen agilityvalion arvon ja pian perään tuli saavutettua yksilö piirinmestaruus kolmatta kertaa. Tällä tulosvarmuudella yhdessä kolmen muun villakoiran kanssa olimmekin ASB-lehden (12/2007) mukaan seuran varmin ja suurin tuloksen tekijä, nostaen samalla Tampereen Seudun Koirakerho ry:n kyseisen seuravertailun kärkeen koko maassa. Ja pääpaino tässä laskutavassa on ehdottomasti oltava Santerin tuloksilla, vaikka nuoremmat tulokkaani Stina ja Vilja nousivatkin alkuvuodesta ykkösistä kolmosiin ja Stina vielä saavutti vaadittavat SM-nollat heti perään Viljan jäädessä taas mammalomalle. Jonathan, 11 vee, kilpaili vain muutaman virallisen kilpailun kesän aika-

na, siirtyen kunniakkaasti agilitystä eläkkeelle piirinmestaruus starttien jälkeen – muistoissa lukuisat yhteiset kilpailureissut Santerin kanssa.

Nyt on uusi vuosi taas alkanut ja uudet haasteet odottavat. Katsotaan millaiseksi se taas muodostuu. Santerilta kun into lajia kohti ei ole yhtään hyytynyt ja ohjaajakin kuvittelee vielä jaksavan perässä, ainakin samaan malliin kuin ennenkin.

Kiitämme vielä tässä kaikkia – joiden ansiosta nämä kisamatkat ovat olleet mahdollisia ja unohtumattomia. Sekä kaikkia muitakin jotka

ovat agilityuramme aika antaneet arvokkaita neuvoja ja kannustaneet, niin onnistumisen kuin epäonnenkin hetkillä. Ja toivottavasti saamme vielä kilpailla näiden veteraanien kanssa, nauttien tästä lajista ja iän tuomasta varmuudesta, joka ei kontaktiesteille asti

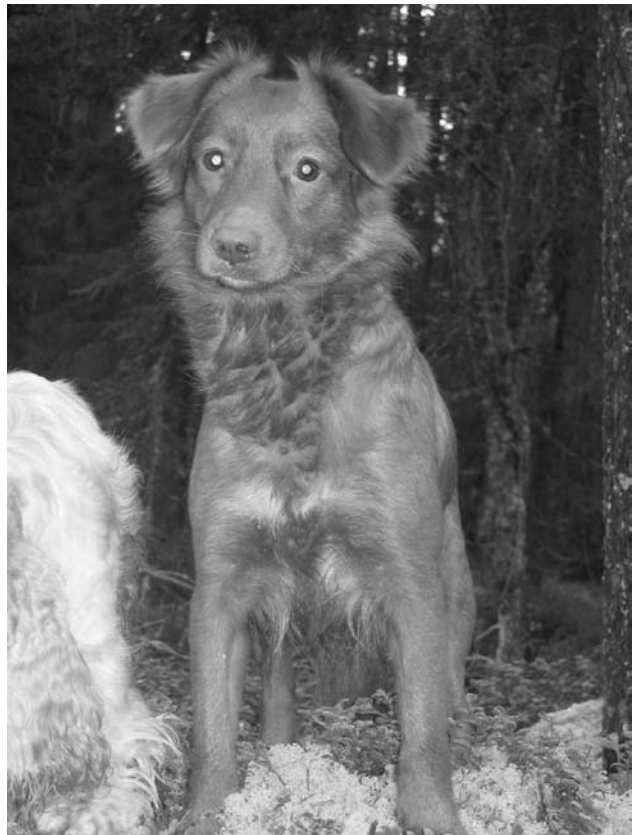
harmikseni yllä – mutta mitä olisikaan agility ilman haasteita ja jännitystä.

Outi

Vuoden Midi-Agilitytulokas

Tolleri Lordi ja Johanna kiittävät tästä hyvin yllättävästä tittelistä. Tietysti ei ole meidän häpeä, ettei muut hyvät ja upeat koirat saaneet tuloksiaan lähetettyä:) Lordi aloitti kisauransa lokakuussa, joten kisoja ei ole taaksemme tullut kuluneelta vuodelta kuin viitisen kappaletta, ja siinäkin setissä ei vielä mitään kovin mairittelevaa ole saatu aikaiseksi. Vauhtia ja vaarallisia tilanteita piisaa vielä liikaa, intoa pursuaa korvista ja mamma on helisemässä radalla tumput suorina ja on nykyään jämähtäneessä tilassa, jos joskus kuvittelikin osaavansa juosta. Ehkä me joskus olemme yksi yhteen ja silloin kun tuo ihme tapahtuu, meitä ei estä mikään. Varokaa tuota päivää!

Johanna ja Lortsu

PMÄKI

Vuoden Maxi-Agilitykoira

Olen Fin AVA & MVA V-03 Biba eli tuttavallisemmin Puubi 6v, Suomen ensimmäinen kroatianpaimenkoira ja ensimmäinen rodun agilityvalio. Itse en noista titteleistä niin piittaa, agilityssa kiehtoo eniten vauhti. Olen hyvin ”cool”-rouva, tyhjiä en hötkyile ja kotioloissa hyvin hiljainen ja huomaamaton. Myös kisakentällä otan väliajat rennosti, jopa lähtölinjalla saatan haukotella (se on kyllä vähän hämäästä, näytän vaan kaikille, että turha hötkyillä, homma hanskassa). Toisin taas tuo meillä asuva minun nuori ”poikaystävä” kroaattipoika Satiainen, joka käy kisapaikoilla niin kuumana, että vaahto vaan tulee suusta, ja voi sitä mölyä. Se on tosi raivostuttava. Mutta sitten kun päästään radalle, moni ei uskoisi, että olen sama koira, tuo ohjaajan retale yrittää kyllä jarrutella, mutta minäpä menen vaan täysiä!

Agilityssa tykkään kaikista esteistä, mutta kyllä kai nuo putket on kaikista ihquimpia.. sinne vaan on niin kiva juosta niin kovaa, että ne ei aina pysy edes paikallaan. Jos jostakin agilityssa en pidä, on se, kun pitäisi kääntyillä. Haluaisin juosta nekin kohdat vaan täysillä, mutta sanoohan ne fysiikan laitkin, että väkisinkin ne käännökset vähän pitkäksi menevät silloin. Juuri noissa kohdissa tuo isäntä kuvittelee minua jarruttavansa. Se jotakin selittää, että niin tulisi parempi aika, vaikka mentäisiinkin hetken aikaa hiljempaa, kun saataisiin kurvit tiukemmiksi. No en mä vaan tiedä noista ajoista, mutta se vaan on niin hienompaa mennä kokoajan täysiä. Eli yleensä ihan turhia jarruttelee... no okei, nyt vähän vanhempana maltan jo vähän koittaa hidastaa, jos tiedän, että taas pitää kääntyä, vaikken niistä käännöksistä pidäkään, suoraan olisi niin kiva juosta.

Ketterä olen kuin mikä, se kun sopii tähän lajiin. Hyypt ei meikäläisen ponnistusvoimalla tunnu missään ja rimat ei yleensä kolise edes

kovassa vauhdissa, vaan paljon jää ilmaakin väliin. Puomin ylösnousukontakti on ihan tyhmä juttu. Kun kuitenkin haluaa juosta kovaa, niin eihän siihen oikein meinaa tassu osua. Tiedän kyllä, että siihen pitäisi osua, en vaan aina malta sovittaa askelta...

No viimein tuli talvi tännekin. Katsoppas tuota meikäläisen kuvaa, keinua on vähän vaikea reenata kun toinen pää on jäätynyt maahan kiinni. Kovasti yritän rytkyttää tuossa, että se kääntyisi, mutta ei vaan käänny... onneksi tuo isäntä sen verran tuli jelpsimään, että saatiin se keinu viimein

kääntymään. Olikin tosi pitkä aika kun viimeksi on päässyt tuossa kotipihalla agiloimaan. Kun ei oikeaa talvea ole tullut, niin piha on ollut ihan jäässä, kuin luistinrata. Ja kun nuo mokomat ei täällä ole mulle luistimia hommannut. Kyllä minä silti tuossa pihassa olisin juossut ja mennyt agilityesteitäkin, mutta tuo isäntä ei laskenut... mukamas kuulemma se olisi jotenkin vaarallista noin liukkaalla, ja pöh! No onneksi on lunta tullut, niin pääsee tuolla kotipihallakin juoksemaan! Agilityn lisäksi yksi mun lempiharrastuksia onkin juosta ja rämpiä lumessa. Meillä on sellainen kiva leikki, että isäntä piilottaa jonkun meidän lelun ja me sitten jengissä (johon kuuluu jo mainitun ”Satiaisen” lisäksi PON-jätkä ”Sipowicz”) yritetään etsiä sitä. Voi sitä lystiä! Ainoa miinus tuossa leikissä on, että tuo Satiainen joskus käy niin kuumana, että se käy tökkimässä ja näykkimässä mua ja Sipowiczia, se on tosi ärsyttävää, me kun oikeesti yritetään tehdä se duuni ja etsiä meidän lelu!

Oli kyllä kiva tämän ”sekavissa merkeissä” menneen vuoden jälkeen voittaa ensin piirimestaruus ja sen turvin sitten tämä TamSKin paras maxi-agilitykoiran titteli. No kun kaikki ei tosiaan vuoden varrella sujunut niin kuin

piti. Alkuvuosi meni mukavasti, tuli nopeita nollaratoja ja voittoja, kun vain tuo ohjaaja ei tössinyt. Sitten SM-kisoissa ohjaaja tössi taas kerran, eikä tullut yhtään parempaa tulosta (kymppi taas) kuin edelliselläkään kerralla. Sijoitus vielä vaan huononi reippaasti. Tuo meni noin, mutta paljon parempaa oli vielä tulossa :-). Heti agirodun jälkeen tuli maha niin pahuksen kipeäksi ja selvisi, että suoleen oli tullut tukkeuma ja jouduin sitten tuon vuoksi leikkauspöydälle. Täällä alkoi jo muut pelätä, että noinkohan enää selviän siitä, kun menin niin pahaan kuntoon. Turhaanhan ne huolehtivat, itse tiesin kokoajan, että en minä nyt vielä luovuta. Oli vaan niin huono olo, että piti välillä mennä piiloon varastoon lepäämään. No pikkuhiljaa leikkauksen jälkeen olo alkoi parantua ja jo viikon jälkeen olisin juossut niin kuin ennenkin. Jostakin ihmeen

syystä nuo eivät vaan antaneet minun vielä riehua vapaana vielä silloin entiseen malliin. No onneksi muutaman viikon päästä pääsi jo elämään normaalia elämää ja kuntouduin loistavasti noihin PM-kisoihin. No yhdet MM-karsinnat jäi väliin, mutta mitäs pienistä.

Lähetän tässä nyt samalla terkkuja kaikille tuuille, erityisesti ennen joulua vuoden täyttäneille yhdeksälle lapsoselleni!

Kiitän myös kivaa reeniryhmää kivoista reeneistä, yksin olisi perin ikävää agilitykin!

Puubi, Tommi + kotijoukot

KATRI OJANJEMI

Vuoden maxi agilitytulokas

Bordercollie Festivo Áfelía ”Tinka”, om. ja ohj. Soile Niemi, Lempäälä

Tinka on 2-vuotias bordercollie narttu. Tinka on perheemme toinen agikoira ja ohjauskuvioiden harjoittelu leikin lomassa aloitettiin jo pentuna. Tinka on pennusta lähtien ollut melko rauhallinen bordercollieksi ja se tuntuu aina haluavan tehdä kaiken tarkasti ja oikein. Näin ollen Tinka on ollut melko helppo opettaa agilityn saloihin. Välillä tosin tuntui, että sen toiminta oli jopa ”virkamiesmäistä”... Ykkösissä tuli muutama hylky johtuen lähinnä siitä, ettei suoria pätkiä oltu harjoiteltu tarpeeksi. Kakkoset menivät jo heittämällä, kun radoissa alkoi olla enemmän mutkia. Kolmosissa ”virkamiesmäisyys” kuitenkin hävisi johonkin ja Tinka todella syytti lajiin. Hyllyä tuli toisen perään ja epätoivo alkoi iskeä. Olikin todella hienoa voittaa maxi agilitytulokas -titteli ja todeta, että onnistumisiakin on tullut.

Varsinaiset ryhmätreenit aloitimme Stenbergin Santun ryhmässä. Santun treenit olivat aina haastavia ja saimmekin monia hyviä neu-

voja, kiitokset siitä Santulle. Kesällä ja syksyllä kävimme myös erinäisiä kertoja vierailevien kouluttajien kursseilla sekä katselimme monia koulutusvideoita. Ongelmana meillä oli lähinnä kevään kolmosiin nousun jälkeen se, että koira ei tuntunut pysyvän käsissä. Oikeastaan vasta Oreniuksen Juha sai minut todella tajuamaan sen, että koiran kanssa on tehtävä kentällä koko ajan aktiivisesti töitä. Tätä oli tosin Pekka kotijoukoista ja monet muut jo sanoneet aiemminkin, mutta ehkäpä ajankohta nyt oli vain oikea. Syksyllä aloitettiin sitten Tinkan kanssa uudenlaista ohjaustyyliä, joka on alkanut tuottaa tulostakin. Joulun jälkeen saimme tuplanollan, joka muutti myös vuoden 2008 tavoitteita.

Tinka tuntuu olevan juuri sopiva koira minulle. Sillä on aina intoa treenata ja se tuntuu todella nauttivan yhdessä tekemisestä, voisiko muuta enää koiralta toivoakaan. Mielenkiinnolla odottelenkin mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Yhteisistä treeneistä haluan kiittää erityisesti Ninää, Teroa, Hanna-Maria ja Samua. Suurin kiitos kuuluu tietenkin kotijoukoille eli Pekalle, joka jaksaa jatkuvasti kannustaa ja kiertää kisoja sekä treenailla ja vieläpä analysoida sitä mitä tuli tehtyä ja mitä ei tullut tehtyä.

Menestystä ja agilityrikasta vuotta 2008 kaikille Tamskilaisille!

Soile Niemi

Vuoden Tokokoira

hovawartnarttu FIN TVA BH JK1 RKFV-07 Courgardien Analyze This "Qira"
s. 18.3.1999 om/ohj. Lili Scarpellini

Ihan ensin nöyrimmät kiitokset kaikille meidän kanssa treenanneille, tukenne ja apunne antaneille: Piia, Merja, Keijo, Tiina, Anne, Kati.... Sissi-"susi" on myös ollut erinomainen mallikoira, sen suoritukset ovat meilläkin olleet tavoitteena!

SIUKKU PÖLLÄNEN

Tokokoira-kisan voitto oli todella mieluisa yllätys! Vuosi 2007 oli kerrassaan ikimuistoinen, Qira saavutti käytännössä kaiken mahdollisen minkä hoffi voi vaan tokossa saavuttaa: keväällä siitä tuli TVA, rotumestaruuskisoissa se nappasi voiton, ja kaiken huipuksi se oli vuoden tokohovawart!! Ja sitten vielä tämä => Uskomatonta.

Qira on heti tullessaan 7 viikkoisena ehdollistettu naksuttimelle, ja niillä eväillä ollaan kouluteltu. Hommia on tehty ihan tosissaan, hoffi kun ei ole niitä helpoimpia toko-koiria. Qiran positiivisia puolia ovat sen tekemishalu, varmasti johtuu tuosta naksuttelusta että siltä ei virta ihan heti lopu vaan se jaksaa tehdä lukemattomia toistoja. Sillä myös hoksottimet pelaa eli hoksaa yleensä nopeasti mitä siltä haluan. Ongelmana onkin sitten se narun toinen pää mille ei oikein voi mitään, olen hillitön jännittäjä ja se ikävä kyllä vaikuttaa Qiran suorituksiin. Tuloksesta näkee aina selkeästi onko emännällä kooma päällä vai olenko kehässä rennosti.

TVA-titteliin vaadittiin kohtuullinen määrä kisoja, alemmat luokat voittajaan asti sujuivat suht kivutta koska olin ensimmäisen hoffini kanssa niitä jo tahkonnut. EVL olikin sitten ihan uusi juttu ja siellä kyllä sitten väännettiin... Qira on vasta yhdeksäs TVA-hoffi, ja näistäkin kolme on valioitunut vanhoilla säännöillä eli voittajaluokasta. Hoffin kanssa kisaaminen on sängen haastavaa, mutta silloin kun kaikki menee kohdilleen ja taakse jää muutama bordercollie niin kyllä siinä kelpaa röyhistellä ;)

Toko ei ole meidän ainoa laji, harrastamme myös palveluskoiralajeja sekä agilityä, ja näyttelyissäkin tulee pyörähdettyä. Kaikenlainen yhdessä sählääminen onkin Qirasta varsin virkistävää :) Tokoakin pyrimme reenaamaan

mahdollisimman monipuolisesti, ja täytyykin kiittää Merjaa tokoleikin opettamisesta! Ta-voitteita minulla ei oikeastaan ikinä ole ollut, haaveita kylläkin ja ne kaikki ovat nyt täytty-neet. Qira täyttää kohtapuoliin jo yhdeksän vuotta, mutta eipä taida toimelias rouva vielä eläkeläiseksi ryhtyä... Kotona on nyt Qiran kaverina kasvamassa Heri-hoffi, joka on saa-nut viettää lapsuutta täysin siemauksin eikä

oikeastaan osaa vielä mitään => Aika näyttää seuraako se ”isosiskonsa” jalanjälkiä.

Tuloksekasta vuotta 2008 kaikille!

Lili & Qira

Vuoden tokotulokas

Tolleriurokseeni Nordwart Viggo tuli taloon vajaa neljä vuotta sitten, isänsä ja edesmen-neen cavalierimme suureksi harmiksi. Kävi näet niin, että parin viikon harkinnalla jatkoim-me haastavaa tollerielämää nyt kuusivuotiaan novascooterimme Resson pennulla.

Viggo on ollut pennusta asti rasavilli ja raisu poika, mutta omannut mainion kontaktin ja hy-vän keskittymiskyvyn. Niinpä TOKOa alettiin treenailla sisareni avustuksella jo pentuaikoina. Viggon TOKOdebyytti antoi kuitenkin odottaa itseään viime vuoteen, sillä omistajalla oli on-gelmia motivoida itseään. Olin pentu käsissäni vauhkona lähinnä agilitiyn, sillä mahdollisuus päästä aloittamaan laji uudestaan kymmenen vuoden jälkeen tuntui upealta. Taipumusko-keisiin treenasimme myös paljon ja TOKO oli lähinnä sivuroolissa. Jossain vaiheessa sisare-ni vetämät Pirkan Nuuskujen treenit alkoivat kuitenkin puhaltaa minuunkin koehenkeä ja TOKO alkoi saada painavaa jalansijaa agilitiyn ohessa. Vigon kanssa treenaaminen on myös ollut niin palkitsevaa, ettei TOKOilua ole voi-nut jättää vain sunnuntaipuhdiksi.

Viggo starttasi alokasluokassa ”kotikisoissa” maaliskuussa 2007 ja sai kokoon 197 pistettä. Onnellisina jatkoimme kohti avointa luokkaa, kuten suunnitelmissa oli. AVO1-tuloksen Viggo sai reilua kahta kuukautta myöhemmin pistemäärällä 193 ja luokkavoitto. Keväästä erittäin otettuina ja onnellisina jäimme kisa-tauolle ja aloimme hiljalleen treenailla koh-

ti voittajaluokkaa. Tässä välissä Viggo nousi iloksemme agissa kolmosiin ja työsti itselleen NOU1-tuloksen. Voittajaluokan ehdimme korkata marraskuussa, mutta tunnistusnouto oli vielä kovin takussa. VOI2-tuloksella läh-dimme joulutaukolaan ja uusi vuosi otettiin vastaan EVL-liikkeet harjoituksiin lisäten. Kevät ja kesä näyttävät miten Vigolta sujuu voittajaluokka ja toivottavasti loppuvuosi kul-jettaa meidät myös erivoin permannolle.

Saara Kallio

MATLEENA KALLIO

Vuoden näyttelykoira

Lagotto Romagnolo FIN MVA S MVA V-04 V-06 Foogel Crostatina s. 20.06.02 om. Terhi Länsiö.

Tämä ”meidän” pikku kuningatar on henkeen ja vereen oikea näyttelykoira, sillä hän todellakin nauttii esiintymisestä ja olla huomion keskipisteenä. Jollei kaikki heti huomaa niin eiköhän parin tempun jälkeen ala huomiota tulla koska Peppi temppuilee käskemättä. Viimeksi Turussa KV näyttelyssä nyt tammikuussa Lagottojen kotimaasta tullut tuomari Manola Poggesi Arnetoli kirjoitutti arvosteluun, että koira esittää itse itsenä. Ei voi kuin hymyillä, sillä itse en ota näyttelyitä vakavasti vaan harrastuksena jossa tapaa mukavia ihmisiä.

Tämä pikku kuningatar liikkuu näyttelypaikoilla kuin kala vedessä välittämättä muista koirista tai hajuista ja mieluummin istumalla retkituolilla kuin olemalla boxissa piilossa.

Pepillä on lukuisia ROP, RYP ja BIS sijoituksia viime ja edellisvuodelta joten on aika alkaa hiljentää vauhtia. Vielä yksi koitos on Suomen Kennelliiton 9.2. järjestettävä Champion of Champion -gaala Vantaalla johon on kutsuttu suomessa parhaiten menestyneitä näyttelykoiria. Viime vuona Peppi yllätti minut totaalisesti, sillä luulin sen pelkäävän vanerista kyhättyä catwalkia joka kumisi ja handlerin pitkänhaameen heiluvia helmoja, mutta ei. Tämä koira juoksi pää ylväänä pystyssä käännehitaita puolelta toiselle silmät innosta välkkyen. Toivoin hiljaa itsekseni, että jos edes yhden parin voittais. Olisi tosi hyvä ja niitä voittoja tuli niin monta, että pääsi 15 parhaan joukkoon häviten sille isolle voittaja Stablemaster's snautserille. Tänä vuona Peppi ylsi 26:ksi Kennelliiton näyttelykoira listalla. Saas nähdä millä tuulella arvon neiti on tällä kertaa gaalassa.

Ei tuo Pepin elämä pelkkää näyttelyä onneksi ole vaan täytyyhän Lagoton hakea syksyisin kantarellit ja suppilovahverot kastikkeisiin ja leikkiä vahtikoira perheemme toisen lagoton kanssa jonka lempinimi on ”pyryharakka”. Tuo toinen lagottomme juoksee kaikki lätköt ja ojanpohjat kun tämä ”meidän” Peppi kiertää. Harrastuksiimme kuuluvat myös tokoilu ja agility, mutta kilpaileminen niissä lajeissa olisi epäreilua koiria kohtaan sillä kaikki virheet jotka tulevat on emännän tekemiä. Näin harrastaa pilkettä silmäkulmassa näyttelykoira Peppi, joka on nukkunut jaloissa tämän kirjoittamisen ajan. Mukavaa kevään alkua.

Terhi Länsiö

Vuoden Näyttelytulokas

Irlanninvesispanieli Aquatikus Frozen Xpectation "Hilma"
om.Pauliina Harju ja Seidi Linnavuori

Saimme mahdollisuuden tuoda Tammikuussa 2007 Ruotsista tämän jääprinsessan. Hilmasta toivottiin kasvavan kaunis ja tasapainoinen, jotta se voisi osallistua myös näyttelyihin. Näyttelykehiin päästiinkin heti Hilman täytettyä 5kk ja sen jälkeen niissä onkin käyty tasaiseen tahtiin.

Hilman isä Jake (AM CH Mallyree Triple Expectation CDX JH) oli eläessään rotumme yksi kirkkaimmista tähdistä kautta aikojen (kuoli 14-vuotiaana v.1998) ja niin Hilmalla on ollut kaikki mahdollisuudet seurata isänsä jalanjalkia..

Ja Hilma onkin yrittänyt parhaansa mukaan.. Pentuluokissa Hilma esiintyi yhdeksän kertaa, joista kahdeksalla kerralla se oli ROP-pentu. Hilma on omannut heti pennusta lähtien upean, oikealaatuisen turkin, hienot liikkeet ja se on malliesiintyjä.

Junioriluokissa pääsimme myös jo viimevuoden puolella aloittelemaan ja SERTi-tili kerittiin jo avaamaan..

Vuosi 2008 on myös aloitettu oikein hienosti, joten tästä on hyvä jatkaa!

Menestystä kaikille vuoden -08 näyttelykehiin,

Pauliina & Hilma

Vuoden näyttelyveteraani

amerikancockerspanieli

Fin Mva Frosty Kiss´ As I Please ”Debi”

synt. 15.4.1997

kasv. Terhi Riihimäki, Harjavalta

om. Kati Ylimäki, Tampere

Viime vuoden näyttelykausi lähti taas malikkaasti käyntiin Alavuden ryhmänäyttelystä, Debin ollessa rop-veteraani ja bis-3 veteraani. Rop-veteraaneja kerääntyi vuoden aikana yhdeksän kappaletta, joista bis-kehässä sijoituksia tuli: bis-2 veteraani, 2 x bis-3 veteraani ja viime vuoden kohokohta Porin kv näyttelystä bis-4 veteraani. Näiden lisäksi Debi oli kolme kertaa vsp-veteraani. Debi antoi myös tilaa veteraanikehiin siskopuolelleen Frosty Kiss´ Burning Heart:lle, joten vuosi oli edellisvuotta rauhallisempi. Tosin Debi ei ollut aina samaa mieltä kotiin jäädessään, kun ei päässytäkään mukaan. Energiaa riittikin tästä ”huilaamisesta” ja starttasimme vielä kerran agilityradoille. Kaksi rataa suoritimme ja toisesta saimme tuloksenkin, eikä aikavirhettäkään tullut kuin reilu 15 sekuntia. Meidän muori tuntuu vain nuortuvan vanhetessaan.

Vaikeuksiakin sisältyi vuoteemme, Debiltä löytyi maksasta kasvain alkuvuodesta, mutta onneksi se oli koteloitunut eikä vaivaa eikä haittaa normaalia elämää. Itselle se toi kyllä murheenaiheen

ja pelon olemassaolostaan. Loppuvuodesta Debiltä puhkesi toisesta korvasta tärykalvo omia aikojaan, josta seurasi pienehkö kuonon toisenpuolen halvaus. Vaiva saatiin onneksi nopeasti hallintaan eikä vaivaa enää.

Tämäkin vuosi 2008 alkoi erittäin lupaavasti Debin ollessa meidän vuoden ensimmäisessä näyttelyssä Alavuden ryhmänäyttelyssä mahdollisesti bis-veteraani! Vuosi näyttää mitä vielä tulee. Kiitoksia kasvattajalle Terhi Riihimäelle ja kaikille kehän reunalla mukana eläneille.

Kati

Eläinmaailman ammattilaisia

Nimi: Taina Aura

Työpaikka: Koirakoulu Pikkuhukka, toiminut vuodesta 1993 eli jo 15 vuotta

Muuta erityistä: Tainan oma koirahistoria alkaa vuodesta 1959. Koirat aikajärjestyksessä: ensimmäinen koira karjalankarhukoira (Lulu), sitten toinen karhukoira (Lulu II), sitten kk. saksanseisoja (Ani), sen jälkeen afgaani (Sirius), sitten bouviereja (yht. 3: Gisele, Mathilda, Marlene), sitten australiainpaimenkoiria (yht. 3; Robin, Gretta, Irene) ja viimeisin lisäys portugalinpodengo (keskikok. kark.karv., Filipa).

Kuinka olet päätenyt ongelmakoirakouluttajaksi (OKKO) ja koirien käyttäytymisasiantuntijaksi?

– Olen pitkän linjan koiraharrastaja, ensimmäisen koirani sain aika nuorena, vuonna 1959. Vuosien varrella omien koirien kanssa harrastelin kaikenlaisia eri lajeja, ja kilpailinkin tokossa. Kuitenkin totesin, että kilpailu ei ole minulle itselleni kovin motivoivaa, vaan olen enemmän kiinnostunut opetuspuolesta. Alkuun (1980-luvulla) vedin koulutusryhmiä puhtaasti harrastuksena Koirakerholla, mutta sitten 90-luvun alun laman myötä työpaikkani katosi, joten siinä vaiheessa päätin, että nyt on hyvä vaihte vaihtaa alaa, ja tulin siihen tulokseen, että pitkäaikainen harrastukseni on antanut hyvät valmiudet vaihtaa harrastus päätyöksi. Lisäksi tietysti olin jo harrastusaikanani kahlannut useita erilaisia luentoja kuuntelemissa, joten pohjaa oli paljon muustakin koiratiedosta, kuin vain kouluttamisesta,

esim. kasvattajakurssikin tuli aikonaan käytyä, ja kennelnimi hankittua, vaikka pentujen teettäminen onkin jäänyt näiden muiden puuhien vuoksi vähemmälle. Ja edelleenkin kehitän jatkuvasti itseäni esim. lukemalla alan kirjallisuutta ja osallistumalla eri seminaareihin mahdollisuuksien mukaan.

Voiko tällaiseksi opiskella vai opettaako elämä koirien parissa tähän ammattiin?

– Nykyisin jotkut yritykset tarjoavat myös opiskelua, mutta ehdottomasti olen sitä mieltä, että kunnolliseen työn tekemiseen tarvitaan aika pitkä kokemus lisäksi. Tämähän on oikeasti kuitenkin ihmisten opettamista, ei niinkään koirien, mutta pitää olla hyvä taustatietous koirien käyttäytymisestä monelta eri osa-alueelta, jotta sen pystyy yhdistämään sopivaksi

kombinaatioksi kullekin koirayksilölle ja ihmisasiakkaalle. Pelkkä elämä koirien parissa ei myöskään mielestäni sitä opeta, on vielä niin kovin paljon sitä ikivanhaa tietoa liikkeellä, johon voi jäädä jumiin, ellei aktiivisesti itse etsi uudempaa informaatiota ja tutkimustietoa.

– Pitää siis aktiivisesti opiskella koko ajan lisää, kuten missä tahansa ammatissa, jos aikoo pysyä kehityksessä mukana. Itsekin olen käynyt ties kuinka montaa luennoitsijaa kuuntelemassa, osallistunut esim. norjalaisen Turid Rugaasin (Rauhoittavat signaalit kirjan kirjoittaja) ongelmakoirakouluttajakurssille, jonka kesto oli vuoden pituinen, vaikka olin silloin jo toiminut tässä ammatissa pitkään. Olen aina pyrkinyt osallistumaan kaikkiin muihinkin tilaisuuksiin, erityisesti muun maalaisten kouluttajien seminaareihin, jotta saisin paremman kuvan siitä, millaisia uusia tuulia maailmalla liikkuu ja mihin suuntaan ollaan koirien käyttäytymistutkimuksissa menossa. Viimeksi viime vuonna oli esim. Peter Neville pitämässä mielenkiintoista seminaaria Helsingissä, olen ollut kuuntelemassa häntä pariinkin eri otteeseen. Silti pidän myös omia koiriani erit-

täin suuressa arvossa opettajanani, aina tulee tehtyä erilaisia huomioita niiden toiminnasta eri tilanteissa ja jokainen koirani on minulle opettanut uusia asioita koirien käyttäytymisestä. Tällä alalla ei ainakaan koskaan voi sanoa, että nyt tiedän kaiken, opiskeltavaa on vaikka kuinka paljon lisää nykyisinkin olemassa olevasta tiedosta, ja kaiken lisäksi tietoa tulee koko ajan lisää, koska koiriakin on alettu tutkia enemmän, aiemmin keskityttiin enemmän villieläinten tutkimiseen.

Mitä tässä ammatissa ihmiseltä vaaditaan?

– Ehdottomasti on oltava vankka teoriapohja, eli ymmärrettävä niitä peruseriaatteita ja teorian tietoa siitä, miten oppiminen tapahtuu ja siinä vaikuttavista lainalaisuuksista, mutta näiden käytäntöön soveltaminen eri yksilöille on sitten vielä ihan oma ”taiteenlajinsa”, erityisesti kun puhutaan jonkin ongelmakäytöksen korjaamisesta. Tarvitaan myös pitkää pinnaa :) ja sitkeyttä jaksaa opettaa uudestaan ja uudestaan samoja asioita aina eri ihmisten kanssa. Myös tarvitaan jonkinlaista silmää sil-

le, että miten kenellekin jokin asia ilmaistaan, siis koirapsykologian lisäksi tarvitaan ihmispsykologiaa. Sitä taitoa ei nuorena kovin hyvin vielä hallitse, ja siksi tämä on niitä ammatteja missä vähän vanhemmasta iästä on selkeää hyötyä.

– Työn tekeminen tahtoo painottua iltoihin ja viikonloppuihin varsinkin ryhmäkoulutusten osalta, ja arkipäivisin on myös yksityisasiakkaita, joten muu sosiaalinen elämä tässä vähän kärsii. Lisäksi on hieman huono omatunto siitä, että omat koirat joskus jäävät vähän vähemmälle huomiolle. Siitä, että on kuitenkin omien koirien kanssa aikoinaan ehtinyt harastaa monia eri lajeja, on suunnaton hyöty, koska voi hyödyntää eri lajien tietoutta opeutuksessa. Hyvä kielitaito on suureksi eduksi, koska suomenkielistä alan kirjallisuutta on heikonlaisesti. Englanniksi ja ruotsiksi löytyy erittäin paljon myös syvemmälle menevää kirjallisuutta, esim. Applied Dog Behavior and Training -kirjasarja on tästä yksi esimerkki.

– Lisäksi yksityisyrityksissä ylipäätään on oltava selvillä lainsäädännöstä, verotuksesta (toiminta on arvonnäköalasta), kirjanpidosta ym. On myös ehdittävä vastata sähköposteihin ja puhelintiedusteluihin, joita tulee laidasta laitaan, joskus melko omituisiakin. Myös tarvitaan järjestelmällisyyttä ja organisoitukykyä, sekä erityisesti huumorintajuja.

– Tästä työstä ei tavallaan myöskään pääse vapaa-aikana irtoamaan siten, kuin monesta muusta ammatista, tämä kulkee väkisin mukana koko ajan. Esim. jos joskus ehtii jotain koirasivustojakin vilkaista - ja niitä nykyisin on todella paljon - niin huomaa että eri sivustoilla vilisee niitä ikaikaisia vanhoja pintyneitä käsityksiä ja koulutusohjeita pilvin pimein, ja oikein harmittaa, ettei aika riitä siihen, että voisi sinne jotain ohjeita kirjoitella, ja saisi ehkä ihmiset ainakin joitain käsityksiä miettimään uudelleen. Toki samoilla sivustoilla on myös niitä uudempien suuntausten kannattajia ja erittäin hyviäkin ohjeita siellä annetaan, mutta tuntuu joskus turhautavalta, että myös ne vanhat, jo useaan kertaan tutkimuksillakin toimimattomaksi todistetut ohjeet tai kumotut

käsitykset, tuntuvat edelleen siellä esiintyvän. Eli pitää myös kyetä jotenkin kestämaan ja käsittelemään turhautumisen tunnetta. Onneksi kaikki ne onnistumisen tunteet, kun näkee asioiden korjaantuvan ja omistajien kiitokset hyvin tehdystä työstä kannustavat jatkamaan.

Tämä ammatti on ehkä monelle melko tuntematon, mitä siis teet työkseksi?

– Päivä koostuu yleensä kahdenlaisista hommista, noin karkeasti jaoteltuna. Oma kategoriansa on erilaiset ongelmakäytökset, ja toinen sitten ryhmäkoulutustoiminta. Ongelmakoirat yleensä ”hoidetaan” yksilöterapiapana, koska ongelmat ovat niin yksilöllisiä ja niiden muuttamiseen vaikuttavat useat tekijät. Ryhmäkoulutuksissa taas opetus tapahtuu yleisemmällä tasolla, ja ryhmäkoulutuksia on useaa eri vaihtoehtoa esim. tavallista tottelevaisuuskoulutusta, mutta lisäksi ns. erikoiskursseja esim. ohituskurssia tai koiratanssia ym. Puhelintiedusteluja ja sähköposteja eri asioista tulee melko paljon, ja se lohkaisee päivästä ison osan. Käyn myös pitämässä luentoja silloin tällöin eri yhdistyksille.

Minkälaisia asiakkaita sinulla on?

– Asiakkaissa ei oikeastaan voi sanoa mitään selkeää jakaumaa, koska heitä on yhtä lailla miehiä ja naisia sekä ikäjakaumakin on laidasta laitaan. Yleensä asiakkaat ovat mukavia ja vastaanottavaisia tiedolle, mutta joskus eivät kemiat selvästikään kohtaa, ja tuntuu, että jotain jää siitä kommunikaatiosta puuttamaan. Koitan kuitenkin jatkuvasti kehittää itseäni myös kommunikointitaidossa, jotta voisin paremmin antaa ohjeistusta. Pääosin asiakkaat ovat kuitenkin erittäin kiinnostuneita koiran käyttäytymisestä ja halukkaat myös muuttamaan omia toimintatapojaan, jos sen kautta saadaan myös koiralle muutosta käyttökseen. Siitä olen mielissäni, että paljon tulee myös kiittävästä palautteesta työstä, se on tärkeää omankin motivaation kannalta. Myös on mukava huomata, että kun omistaja on käynyt aikoinaan yhden koiransa kanssa esim. ryhmäkoulutuksissa, hän mielellään tulee myös seu-

raavan koiransa kanssa kurssille, eli on monia kanta-asiakkaita.

Mitä on otettava huomioon kun tulee luoksesi koiransa kanssa?

– Kysymys tarkoittanee lähinnä ongelmakoira-asiakkaita, koska ryhmäkoulutuksissahan ei sen ihmeempiä tarvitse huomioida, kunhan saapuu ajallaan paikalle sopivat varusteet mukana :-). Ongelmakoirien kanssa otan jo ennen tapaamista taustatietoja, esim. puhelimitse, jotta minulla olisi jonkinlainen käsitys siitä, että millaisista asioista puhutaan ja mitä kaikkia asioita sitten sen kyseisen omistajan kanssa pitäisi käydä läpi.

– Aina koira ja omistaja eivät tule luokseni, vaan teen myös kotikäyntejä. Jotkut asiat ovat sellaisia, että on syytä nähdä käytöstä nimenomaan kotioloissa. Esim. jos omistajalla on koira ja kissa, jotka eivät tule toimeen keskenään, on nähtävä molempien käyttäytymistä yhdessä ja tätä ei voi tarpeeksi hyvin järjestää vieraisissa oloissa, on mentävä paikan päälle. Joskus on tärkeää nähdä millaisissa asuinoloissa koira elää, jotta voisi ymmärtää joitain sen käytöspirteitä. Toisinaan tehdään niin, että käydään asiaa omistajan kanssa läpi, niin ettei koira ole sillä hetkellä paikalla. Toki koirakin sitten tavataan myös, mutta omistajan saattaa olla helpompi hetken keskustella ilman koiran läsnäoloa (esim. vieraisiin epäluuloisesti suhtautuvat koirat), jottei hänen tarvitsisi koko ajan jännittää sitä, että mitä koira nyt tekee tai mahtaako se purra tms.

– Tapaamisten lisäksi teen myös jonkin verran puhelinkonsultaatiota, sillä jos joku omistaja hädissään soittaa esim. Oulusta tai Rovaniemeltä tms. niin tapaamista ei välttämättä ole mahdollista järjestää. Mielelläni en puhelinkonsultaatioita tee, jos vain tapaaminen on mahdollista, koska tapaamisissa saa aina sellaista lisäarvotietoa, mitä omistaja ei ehkä huomaa puhelimesta mainita, ja näin voi jokin oleellinen asiatieto jäädä huomioimatta ohjeiden antamisessa. Kuitenkin ainakin toistaiseksi puhelinkonsultaatioidenkin avulla on onnistuttu asioiden korjaamisessa, ja omistaja

on itsenäisesti ohjeiden perusteella pystynyt toimimaan siten, että koiran käytöksessä on tapahtunut muutosta parempaan. Tiedän tämän, koska omistaja on sitten jonkin ajan päästä lähettänyt kontrollitietoa edistymisestä.

Onko asiakasmäärä lisääntynyt vai vähentynyt nykyään?

– Kun aloitin toimintani silloin pahimman lamakauden aikaan, niin painopiste oli ryhmäkoulutuksissa. Mutta yksityisasiakkaiden määrä on vuosi vuodelta lisääntynyt, välillä on jopa muutamien viikkojen jonoa siihen, että saadaan tapaaminen järjestettyä. Joskus kysytään myös, että ovatko ongelmat lisääntyneet. Usein voi näyttää siltä, että ne olisivat lisääntyneet, mutta näin ei välttämättä ole. Ongelmia on varmasti ollut ennenkin, mutta ihmisten keskuudessa on nykyään lisääntynyt se tietous, että ongelmiin on saatavissa asiantuntevaa apua, eikä tarvitse yksin niiden kanssa painiskella tai ettei koira tarvitse heti lopettaa jos jotain sattuu.

Kerro joku esimerkki tyypillisestä asiakkaastasi?

– Tässä ilmeisesti on myös kyse ongelmakoulutuksesta? Varsinaisesti tyypillistä asiakasta ole, erityisesti jos asiakkaalla tarkoitetaan sitä koiraosapuolta :-). Mutta jos jotain kartoitusta tekisi yleisimmistä ongelmista, niin joka vuosi kolme yleisintä ongelmaa ovat: yksinolovaikeudet, aggressiivisuus toisia koiria kohtaan ja aggressiivisuus ihmisiä kohtaan. Tämän alkuvuoden ehdoton ykkönen on ollut yksinolo-ongelma, viime viikollakin tuli ainakin 10 kyselyä siitä, että mitä tehdä, kun koira ei kestä yksinoloa.

– Joskus minulta kysytään, että onko jotain rotukohtaisia ongelmia, mutta tähänkään ei ole yksiselitteistä vastausta, esim. yksinolo-ongelmissa selvästikään ei ole mitään rotujakaumaa, vaan lähes kaikkia rotuja on siinä ollut ”hoidettavana”. Mutta sitten taas näissä aggressio-ongelmissa joidenkin rotujen osuus hieman korostuu ja lisäksi sekarotuiset ovat si-

ten oma ryhmänsä. Viime vuosina ovat kyllä lisääntyneet asiakaskunnassa nämä ulkomaisten koirien, joita on tuotettu Suomeen. Näillä koirilla on lähes aina jotain ”painolastia” takanaan niistä huonoista oloista peräisin olevana, ja usein koirilla on jo ikää kohtuullisesti, niin että ongelmat ovat päässeet myös pinttymään, mikä hankaloittaa myös korjaantumista. Joskus omistaja tajuaa vasta tapaamisessa sen ongelmakentän laajuuden ja sen, että paljonko työtä vaatii asioiden muuttaminen, ja toteaa ettei hänellä ehkä sittenkään riitä kärsivällisyys tarvittavaan tekemiseen. Onneksi nämä ovat vain muutamia tapauksia; pääosin omistajat ovat hyvin innokkaita alkamaan asioiden muutosprosessia ja onnistuvat siinä erittäin hyvin, kunhan saavat ne tärkeät ohjeet miten toimia eri tilanteissa.

Uskotko, että kaikki ongelmakoirat ja niiden omistajat voivat saada sinulta tarvitsemansa avun? Onko ns. toivottomia tapauksia mielestäsi olemassa ja mistä tällaisen tapauksen tunnistaa?

– Tuossa edellä tulikin jo viitattua siihen, että joskus omistaja toteaa, ettei hän syystä tai toisesta sitten jaksakaan sitä työmäärää. Tai esim. omistajalla on koira, jonka tiedetään syystä tai toisesta kestävästi lasten läsnäoloa huonosti, ja tämä on ollut kyllä tiedossa jo pitkään, mutta omistaja ei vain ole tullut tehneeksi asialle sen kummempaa, ja sitten perheeseen onkin tulossa vauva. Ja jos omistaja soittaa vasta siinä vaiheessa, kun vauvan syntymään on enää pari viikkoa aikaa, näitäkin soittoja nimittäin tulee, niin voi olla hankalaa alkaa siinä vaiheessa tehdä mitään kunnollista asialle; omistajan ajankäyttökin on vauvan syntymän jälkeen niin tyystin erilaista kuin ennen, että häneltä eivät aika ja jaksaminen riitä vielä koirankin ongelmien käsitelyyn.

– Yleensä apua on kyllä löytenyt, ja jos vain omistaja jaksaa asiaan sitoutua, niin käytöstä on saatu muutettua hu-

mattavastikin. En sanoisi, että varsinaisesti toivottomia tapauksia on olemassa, mutta joskus koiran kotiolot vain ovat niin ylivoimaiset, että kyseisen koiran käytöksen muuttuminen ei ole kovin todennäköistä, esim. jos omistajalla on liian kiire ehtiäkseen kunnolla harjoitella tai yksi perheenjäsen on valmis tekemään hommia, mutta muut eivät tai ovat aivan eri mieltä siitä, että miten koiran kanssa toimitaan, tai perhetilanne on monista muista (kuin koiran) syistä jo hieman tulehtunut ihmissuhteissa (on vaikka eroprosessi meneillään tai perheessä on sairautta ym.). Kaikki nämä tekevät sen, että asioiden korjaaminen koiran osalta ei välttämättä onnistu niin hyvin, kuin otollisemmissa olosuhteissa olisi tilanne.

– Joskus, erityisesti puremistilanteissa, omistaja toimii ympäristön painostuksen (sukulaiset, naapurit ym.) alla siten, että koira lopetetaan ennen kuin korjaamisprosessi ehtii kunnolla edes alkaa. Kuitenkin reippaasti yli 95 % yhteydenotoista on myös tuottanut positiivista tulosta koiran kannalta. Asioita on saatu kor-

jattua ja siten myös sekä koiran että omistajan oloa helpotettua, joten pidän tuota itse kyllä erittäin hyvänä saavutuksena. Eli kaikille aina apua löytyy, mikäli omistajalla ei ole ylivoimaisia esteitä ohjeiden toteuttamiseen. Omistaja on kuitenkin avainasemassa siinä, että hän toimii saamiensa ohjeiden mukaan, koska koiran on tultava toimeen siinä ympäristössä missä se asuu. Joskus nimittäin tulee myös niitä kyselyitä, että ottaisinko koiran tänne koulutettavaksi ”valmiiksi”, mutta näihin kyselyihin on vastauksena, että ”en ota”. Olen sitä mieltä, että ”ei kannettu vesi kaivossa pysy”, eli omistajankin on siinä prosessissa myös otettava vastuuta ja opeteltava itsekin ymmärtämään koiran käyttäytymistä ja sitä, miten eri tilanteissa toimitaan, jos aiotaan pysyvää muutosta saada aikaan. Toki tottistyyppistä koulutusta (esim. opetetaan istumista tai maahan menoa) voisi toinenkin opettaa ja omistaja sitten vaan ”käyttää” niitä opetettuja asioita, mutta ongelmakäytöksen kanssa on eri juttu, siinä on myös omistajan oltava prosessissa mukana.

Kerro mikä ammatissasi on antoisinta ja miksi se on kivaa?

– Antoisinta on tietenkin se, kun näkee asioiden muuttuvan. Ongelmakäytöksissä omistajan kireä ilme alkaa helpottaa ja koirastakin näkee selkeän rentoutumisen tilanteissa. Ja ryhmäkoulutuksissa näkee sen edistymisen, kun omistaja oppii oikeita tapoja ohjata koiraansa ja huomaa, kuinka koirakin nauttii tekemisestä ja kuinka koulutus menee eteenpäin. Koirien hyvinvoinnin parantaminen on minulle sydämenasia, mutta ilman muuta myös omistajien hyvinvointi siinä samalla paranee. Ja kun omistaja jaksaa ja voi hyvin, niin silloin vastaavasti koirakin yleensä voi hyvin, eli saadaan sellainen positiivisen vahvistumisen kierre aikaiseksi. Se on joka kerta yhtä hienoa.

Ammattisi varjopuolet?

– Tuo yllämainittu kiire on harmillista välillä, esim. aamusta alkaen saattaa tulla useampi puhelu, sitten pitäisi jo ehtiä sen päivän asiakastapaamiseen joita voi olla pari-kolmekin peräkkäin ja sitten kiireesti omia koiria huol-

tamaan ennen illan ryhmäkoulutuksia ja sitten loppuilta menee vielä joko puhelinkonsultaatiossa tai sähköposteihin ym. tiedusteluihin vastaamisessa siten, että kello voi olla vaikka kaksi tai kolme yöllä, ennen kuin ehdin nukkumaan, ja sitten taas seuraavana aamuna tulee jo joku puhelu kahdeksalta.... Toki kaikki päivät eivät tällaisia onneksi ole, muuten iskisi burnout, ja välillä kyllä sen oireita tunnen. Onneksi olen sen huomannut yleensä ajoissa, ja pystynyt vähentämään tahtia välillä.

– Sitten on se turhautumisen tunne, jota tulee kun näkee koirien täysin väärää käsittelyä eri paikoissa, kadulla ja jopa joskus joillain koulutuskentilläkin tai kun omistaja kertoo jostain saaneensa koiralle käsittelyohjeita, joiden tiedän olevan haitaksi koiralle sekä lisäksi koiran ja omistajan suhteelle. Näitä pitää sitten yrittää jälkikäteen omistajalle selittää ja näen miten omistajaa harmittaa, että hän on tullut noita ohjeita noudattaneeksi kun on luullut toimivansa oikein, ja sitten ongelma onkin mennyt huonompaan suuntaan ja sen korjaaminen vie enemmän aikaa. Tai kun omistaja on internetin palstojen kautta saamiaan eri ohjeita ottanut käyttöön ja sitten koira on jo ihan sekaisin niistä kaikista eri kokeilluista keinoista, ja voi olla vaikeaa saada pitkään jatkunutta käytöstä muuttumaan kun koiralle on samalla tullut koko ajan ikää lisää.

Tulevaisuuden toiveita?

– Toivon, että vastakin saan tätä työtä tehdä, ja antaa kaiken osaamiseni ihmisten käyttöön koirien ja omistajien paremman suhteen luomiseksi ja olla avustamassa siinä, että koirien käyttäytymistä aletaan yhä paremmin yhteiskunnassa ymmärtää, jolloin myös ongelmaikäytösten osuus alkaisi vähentyä.

Lisätietoja: www.saunalahti.fi/koirapsy

KUVAT SIVUILLA 38-39: HARRI KAUMANEN,
LILI SCARPELLINI, VEERA TERVAMÄKI,
LOTTA KOIVULA, SIRU REMES, MAJ-LEN PÄFS

Koiran ensiapuluento 21.11.2007

Marjo Laurila

Kennelpiirillä oli luento koirien ensiavusta, luento oli tullut kuuntelemaan pieni ryhmä jäseniä.

Ihmettelin, eikä jäseniä kiinnosta koiran hyvin vointi, vai oliko sateinen ilta syynä vähäiseen osanottoon.

Sanna Jyrävä piti hyvän luennon ja aina jos joku asia jäi askarruttamaan, häneltä sai siihen vastauksen.

Sannalla oli myös oma snautseri mukanaan, jolla hän näytti luennon välissä aina konkreettisesti asioita.

Haluan vielä kiittää Sannaa hyvästä luennosta. ja Johanna hyvästä kahvista ja tarjoilusta.

Tässä on osa käsitellyistä aiheista.

ELL Sanna Jyrävä

Koiran kotilääkekaappi

- Desinfiioiva haavanpuhdistusaine (esim. Betadine)
- Haavapulveri tai –spray (esim. Bacibact)
- Korvanpuhdistusaine (esim. Epi-otic)
- Kyypakkaus
- Lääkehiiltä
- Maitohappobakteerivalmiste (esim. Teho bakt)
- Elektrolyyttivalmiste (esim. Nutrisal)
- ruuansulatuskanavan toimintaa tasa-painottava valmiste (esi, Canikur)
- Parafiiniöljy
- Purkkiparsaa
- Kuumemittari
- Pinsetit

- Pumpulia ja pumpulipuikkoja
- Sakset
- Sideharsoa, ideaalisidettä ja sidetaitoksia sekä esim. itseensä tarttuvaa sidettä
- Kauluri (kannattaa hankkia omaksi ennen tapaturmaa)

Koiran kipulääkitys

- Koirat herkkiä kipulääkkeiden sivuvaikutuksille – käytä aina ensisijaisesti koirille tarkoitettuja kipulääkkeitä
- Joitakin ihmisten kipulääkkeitä voi antaa tarvittaessa kertaluonteisesti
- Muista dopingsäännöt!

JATKUU SIVULLA 40

Ihmisten kipulääkkeet, joita voi käyttää koirille

- Ketoprofeini (esim, Ketorin): 1mg/kg/vrk
- Asetyylisalisyylihappo (esim. Aspirin, Disperin): 10mg/kg/vrk

EI SAA ANTAA KOIRALLE

- Ibuprofeinia (esim. BURANA)
- parasetamolia (esim. PANADOL)

Koiran tutkiminen kotioloissa

- Käytös verrattuna ”normaali tilanteeseen”
- Liikkuminen, syöminen, juominen, virtsaaminen, ulostaminen, mahdolliset vuodot jne.

Lämmön mittaaminen

- Mitataan peräsuolesta normaali ruumiinlämpö on noin 38°C – 39°C.

Limakalvojen väri

- Tarkastetaan suun limakalvoilta; huulten sisäpuolelta ja ikenistä
- Jos suun limakalvot ovat pigmentoituneet, voidaan limakalvoja tarkastella esimerkiksi silmän sidekalvosta
- Epänormaalin vaaleat limakalvot voivat viitata shokkiin tai anemiaan, kirkkaan punaiset kiihtymiseen, yleistulehdukseen tai alkavaan sokkiin. Sinertävät ikenet taas viittaavat kudosten hapenpuutteeseen esimerkiksi sydämen toimintahäiriöiden seurauksena

Pulssin tunnistelu

- Tuntee helposti koiralta nivustaipeen reisivaltimosta
- Koiran sydän lyö normaalisti rodusta ja tilanteesta riippuen n. 60 – 140 kertaa minuutissa

Shokki

= verta ei ole riittävästi verisuonten tilavuuteen nähden → eri elinten hapen puute

- Hypovoleeminen shokki = veren tilavuus laskenut (verenvuodot, ripuli jne.)
- Vaskulogeeninen shokki = verenkierron kokonaisvastus pienentynyt (endotoksiinit, anafylaktiset reaktiot jne.)
- Kardigeeninen shokki = sydämen minuuttitilavuuden pieneneminen (esim. sydänvikat)

Shokin oireet

- limakalvot vaaleat / harmaat / sinertävät/tiilenpunaiset

- pulssi nopea ja heikko
- hengitys nopea ja pinnallinen
- tajunnantaso voi olla heikentynyt
- raajat voivat olla viileät

Shokin hoito

- Vaatii eläinlääkärin hoitoa!
- Ensiapuna koira pidetään lämpimänä ja sitä rauhoitellaan, mahdolliset verenvuodot tyrehdytetään, takapäätä voidaan nostaa ylös ja koiran perustoimintoja seurataan
- Shokin hoito aina ensisijainen toimenpide esim. onnettomuustilanteissa!

Arvaa minkä rotuinen koira on kuvassa. Vastaus sivulla: 61

Luento: Miten koira oppii?

Tommy Wirén, Trainer's Choice, oli luennoimassa 14.11.2007 aiheesta miten koira oppii.

Kuulijoita olisi enemmänkin mahtunut. Lepoisa tunnelma, kahvien merkeissä.

Aika outoa, että koirienkin koulutus maailmalla aloitetaan kanojen kouluttamisella.

Mukava oli kuulla Tommyltä, tästä kanakoulutuksesta, isot miehet opettaa kanoja, olis ollut mukavaa olla karpäsenä katossa katselemassa.

Lili Scarpellini oli sihteerinäni ja kirjoitti aiheesta muistinpanoja, itse otin muutaman kuvan tapahtumasta.

Lopussa Tommyn aiheesta kirjoittama juttu.

Käyttäytyminen koostuu

Terveydentilasta

- henkinen ja fyysinen vireystila
- sairaudet
- kivut
- ruokavalio
- liikunta

Oppimishistoriasta

- kasvuympäristö
- pentuajan koulutus
- aikaisemmat kokemukset

Oppimishistoria

- ensimmäiset 16 viikkoa
- ennen 5 viikkoa oppii eniten
- 5 viikon aikana, oppii pelkäämään
- 8 viikossa pelko kasvaa ja oppiminen vähenee.
- missä, miten kasvatettu

Kaikki vaikuttaa kaikkeen

Koulutuksessa täytyy ottaa huomioon kaikki käyttäytymiseen vaikuttavat seikka.

- lajiominaisuudet
- rotuominaisuudet
- terveydentila
- oppimishistoria

Kouluttaminen on

- käyttäytymisen muokkaamista
- mekaaninen taito
- tiedettä, taidetta teknologiaa (taidetta mahdollisimman vähän)

Aivan erityisille lemmikeille.

Suunniteltu vastaamaan lemmikkiemme erityistarpeita.

Ensiluokkaisten luonnollisten raaka-aineiden käyttö, jatkuva tutkimus- ja tuotekehitystyö sekä ammattitaitoisten eläinlääkärien valvonta ovat mahdollistaneet allergiaystävälliset tuotteet. Tuotteissa neutraali Ph-arvo sekä erittäin mieto koostumus.

- omat tuotteet erilaisille turkeille
- omat tuotteet eri roduille
- omat tuotteet kaikkiin turkin hoidon eri vaiheisiin (pesu, harjaus, pesujen välinen aika, erikoishoidot. jne)

Korkealaatuinen
shampoo- ja
hoitoainesarja

Laboratoires
Héry

Le Respect de Votre Animal

MUSTI MIRRI

www.mustijamirri.fi

Käyttäytymisanalyysi

Vahvisteet ovat koiran toiminnan moottori

raivoaa niin että transportteri kaatuu

Onko pallohullut koirat eläneet pallomeressä – ei se saa palloja vain harvoin

Ruoki koira täyteen ja mene reenaamaan – ei onnistu

Jos koira on nirso ruoalleen – tee jokin kiva leikki ja palkkaa koira ruualla.

Rajoita saatuja etuja – saat koiran toimimaan.

Rapistele taskua kun koira katsoo muualle, istu, anna nami.

Näin koira oppii katsomaan muualle, jotta se saa aikaan taskurapinan.

vahvisteen ajoitus – vahvistaa ennen ja jälkeen tapahtuvaa tekoa.

Kehusanan jälkeen aina palkka, muista aina ensin suullinen kehu.

Yleisin virhe on ajoitus.

Vahvistustiheys

Vahvista usein

vähintään 12 palkkaa minuutissa kun asia on uusi.

Häiriön aikana vahvista todella usein.

Vaatimus taso on oltava helppo, uusi harjoitus.

Muuta kriteeriä, kun kaksi perättäistä harjoitusta on onnistunut 80%.

Vain halutusta toiminnosta palkitaan

Palkkasitko oikeasta suorituksesta, tuliko maali, kyllä tai ei.

Noin 85% koulutuksessa ilmenevistä ongelmista johtuu yllä olevista seikoista!

Kun toistetaan paljon ”istu”, siitä tulee tapa, jota ei tarvitse palkata.

Vahvistustiheys tulee täyteen ja siitä tulee rutiini.

Tee kouluttamisesta mahdollisen yksinkertaista

Mieti treenin jälkeen mitä tuli tehtyä. Olenko parempi nyt kuin aloittaessani.

Erilaiset esineet tarkoittavat eri asioita, kosketuskeppiin – kosketetaan, hiirimatolla – pidetään tassua siinä , purkki – nenä pidetään kiinni purkissa.

Pleksi, koira menee maahan, pleksin päälle, ruutuun meno.

Vihje lisätään kun käytös on 80-90% tavoitteen mukainen.

Ei tarvitse olla täydellinen.

Ketjuta liikkeitä ja palkkaa lopuksi. voi ketjuttaa myös takaperin.

ELÄIMET EIVÄT OLE KOSKAAN VÄÄRÄSSÄ

Teetä onnistuneita suorituksia, koulutuksessa.

PIDÄ HAUSKAA!

Miten koira oppii?

Tommy Wirén

MITEN KOIRA OPPII...

OPPIMISKYKY ON RAJALLINEN

- Harjoittele koiran kanssa vain yhtä asiaa kerrallaan, mutta opettele itse lisää asioita niin paljon kuin jaksat.
- Koiralle riittää 1-5 min. harjoitukset uutta asiaa opettaessa.
- Lyhyitä harjoituksia voi olla useampia päivässä, mutta ne eivät saa olla erilaisia.
- Koira jaksaa keskittyä kunnolla vain 2-3 lyhyeen harjoitukseen yhdellä kertaa.
- Jos koiran pitää harjoitella useita päiviä peräkkäin, harkitse mitä harjoittelet ja kuinka paljon kerralla.

VAHVISTEET OVAT KOIRAN MOOTTORI

- Vahvistaminen tarkoittaa koiran toiminnan lisäämistä.
- Koiran palkitseminen on positiivista vahvistamista. (R+)
- Rankaisu tarkoittaa koiran toiminnan vähenemistä.
- Koiran palkkion poistaminen on negatiivista rankaisemista. (P-)

KANNATTAAKO RANKAISEMINEN?

- Jos kouluttaminen perustuu koiran palkitsemiseen,

palkitsemisen vastakohta on palkkion poistaminen ei kieltäminen, estäminen tai fyysinen rankaiseminen.

- Rangaistus EI opeta koiralle oikeaa tapaa toimia siinä tilanteessa.
- Rangaistuksella ei myöskään saavuteta pysyvää käyttäytymistä.

MENETELMIÄ EI KANNATA SEKOITTAA

- Harjoitus tai siihen liitetty käskysana ei saa sisältää samanaikaisesti mahdollisuutta palkki-oon tai rankaisuun. (uhka että lupaus)
- Toiminnasta tulee epävarmaa ja vastakohtaista jos käskysanaan sisältyy palkkio oikein tehtynä mutta rangaistus virheellisesti tehtynä.

HETI EI KANNATA TAVOITELLA TÄYDELLISTÄ SUORITUSTA

- Pidä harjoitusten alkuvaiheessa etäisyydet lyhyinä niin, että koira saa palautetta mahdollisimman nopeasti ja usein. Onnistumisten suuri määrä motivoi koiran vaativimpiin suori- tuksiin jatkossa. Asiat voidaan opettaa koiralle hyvin tai kiireellä. Hyviin tuloksiin päästään vain huolellisuudella ilman kiirettä.

SUUNNITTELE KOULUTUS ETUKÄ- TEEN

- Tee aina koulutussuunnitelma itsellesi.
- Mieti yksityiskohtaisesti mitä asiaa tarkal- leen ottaen alat kouluttaa.
- Käy suunnitelma vaihe vaiheelta läpi mie- lessäsi koulutus paikalla ilman koiraa.

- Koiran kanssa keskityt vain suunnitelman toteuttamiseen.

- Jos et onnistu keskeytä koulutus heti ja suunnittele uudestaan. (Huom! Tee tämä il- man koiraa!)

KOULUTUKSEN TULEE OLLA KAN- NATTAVAA MOLEMMILLE OSAPUO- LILLE!

- Sekä kouluttajan että koiran on koettava harjoittelu yhtä kannattavaksi.
- Rakenna harjoitukset sellaisiksi, että onnis- tutte. Älä yritä liikaa.
- Älä kouluta jos olet hermostunut tai väsy- nyt.
- Seuraa aktiivisesti muiden harjoittelua - Niistä oppii eniten.
- Koirasi tekee aina parhaansa jos itse olet kannustava.

Tirkistelyn aatelia: Viikko elämästäni

Koiranleuassa on juttusarja, joka tarjoaa tirkistelyn huumaa, sitä parasta viihdetä nyt myös koirallisesta näkökulmasta. Jokaisessa lehdessä yksi koiraharrastaja paljastaa kaiken kulissien takana, miten kukakin seuran rivijäsen tai aktiiviharrastaja elääkään...

Haluatko sinä paljastaa tarinat viikon aamukävelyjen takaa Leuan lukioille, vai kuuluuko viikkoosi seuraavan viikonlopun näyttelyn jännittäminen? Miten meni esi-neruudun treeni vai taipuiko turkki kiharalle, kun korvakarvat unohtuivat föönata?

Paljasta se meille ja TamSKin jäsenille! Kaikenlaisten koiranomistajien halukkuutta kirjoittaa ”elämänsä tarinat” Leukaan otetaan huomioon ja seuraaviin lehtiin pyritään saamaan aina mahdollisimman erilaisia persoonia koirineen viikon mittaiseen esitteelyyn. Kerro halukkuudestasi kirjoittaa joko Annalle (anna.makinen@mbnet.fi) tai Miinulle (Vilhelmiina.Makela@uta.fi), niin otamme yhteyttä!

Viikko elämästäni:

Liisa Ahonen ja puudelipoppoo

Keskiviikko 30.1.

Aamulla herään tyypillisesti kahdeksankuisen Minella-vauvani jokelteluun. Hetkessä myös vielä äskettäin syvässä unessa uinuneet puudelini havahtuvat hereille ja makuuhuoneessa alkaa melkoinen vipellys ja hännän huiskutus. Avatessani makuuhuoneen ovea koirat kannoillani, kömpii minua vielä vastaan hymyileväinen kolmevuotias Rasmus-poikani. Näin yön hiljaisuus on tipotiessään ja talomme jälleen täynnä elämää. Kotonamme asuu siis mieheni ja lastemme lisäksi kolme pientä villakoira: Oona, Viivi (Weetoff's Tolka Natasha) ja Diiva (Haydee's Fame). Toisinaan jo ennestään täyteläistä arkeamme sulostuttavat myös kaksi keskikokoista villakoiraani, Lola (Backseat Driver's Harmonic Evona) ja Ne-

ro (Soltar's Toy Soldier), jotka asuvat sisareni luona muutaman kilometrin päässä kotoamme. Aamut ovat meillä melkoista vilskettä: yön jäljiltä on paljon pissattavia ja pieniä nälkäisiä suita ruokittavana. Osaltaan aamun hässäkkää helpottaa huomattavasti omakotitalomme pihaan aidattu alue, jolle koirat on mukava laskea tarpeilleen.

Aamun hässäkan lauettua päivämme jatkuu tavanomaisella painollaan. Hoidan kotona lapsiani ja opiskelen samalla Tampereen yliopistossa kasvatustieteitä. Usein keskiviikkoisin minulla on lähiopetusta yliopistolla parin tunnin ajan, mutta tänään opetus peruuntuu opettajan sairastuttua. Perheyrytyksessään työskentelevä mieheni huokaisee helpotuksesta: hän hoitaa lapsiamme koulutuntieni ajan,

mutta tämä viikko on kovin kiireinen. Aamupäivällä kun vauvan päiväuniaika lähestyy, vaatetan koko poppoon kävelylenkkiä varten. Vaatetan villakoiriani talvella jonkin verran, etenkin lyhyessä kotiturkissa oleva Viivi on kovin kylmänarka ja lämpöisesti pukeutuneena ulkoilu on mukavampaa. Marssiessani vauvujen, Rasmuksen ja puudelilaumani kanssa liukkaalla tiellä, kerään osakseni hymyileviä katseita. Olemmehan me melkoinen lauma yhdessä liikkuessamme.

Mieheni saavuttua töistä on pieni ja kevyt lumisade yltnyt kunnan lumimyräkkäksi. Suuret ja raskaat lumihu-
taleet kastelevat pienet villakoirani tyystin, kun heittelen niille palloa kotipihassamme. Koiristani vanhin, Oona, on varsinainen pallohullu! Välittömästi pallon nähdessään koira käy niin ylikierroksilla, että pelkään sen pakahtuvan odotuksesta. Tämän vuoksi meillä leikitäänkin palloleikkejä vain harkitusti ja aina minun aloitteestani. Sisällä palloja ei voida säilyttää ja pihaleikkeihinkin minun on tarkkaan määriteltävä aloitus ja lopetus. Pienemmät tytöt juoksevat pallon perässä kirmaavan Oonan kintereillä ja koko porukka saa kunnolla liikuntaa möhkiessään lumessa. Loppuillani hurahtaa Mannerheimin lastensuojeluliiton Hämeenkyrön paikallisosaston hallituksen kokouksessa.

Torstai 31.1.

Eilinen lumisade on yhteistyössä pienen pakkasen kanssa luonut vihdoinkin perinteisen talvisen tunnelman: lumi narskahtelee kengän alla ja puiden oksat painuvat raskaan lumen voimasta. Pakkasilmalla tytötkin ovat aina entistäkin iloisempia ja pirteämpiä. Kolmikko astelee siistissä rivissä hihnoissaan aamulenkillä. Kauhulla kuitenkin katselen nuorimmaista koiraani Diivaa, joka vetää välillä hihnassaan kuin mikäkin rekikoira... Diivan hihnakoulutus kun jäi aikoinaan vähemmälle

ja tässä se sitten nähdään. Vauvujen kanssa ulkoillessa vetämistä ei oikein edes huomaa, mutta näin yksin koirieni kanssa ulkoillessa asian todellisen laidan huomaa kiusallisen selkeästi. Päätän, että asialle on tehtävä jotain.

Minellan ja Rasmuksen leikkiessä sulassa so-
vussa lattialla nostan trimmauspöydän keskel-
le lattiaa, jotta pienet ihmiset ovat jatkuvasti
katseeni alla. Diiva aavistelee, että arpa osuu
tänäänkin hänen kohdalleen ja kurkkii mi-

nua sohvalta hieman kulmiensa alta. Kotona asuvista koiristani enää Diivaa näyttelytetään ja näyttelykoiran turkin hoito vie aikaa huomattavasti enemmän kuin kotikoiran. Nostan osaansa alistuneen Diivan pöydälle ja vaihdan sen pääkarvoja yhdessä pitävät kumilenksut uusiin. Muita toimenpiteitä Diivan kuontalo ei vielä vaadi viime lauantaian Turun näyttelyn jäljiltä.

Mieheni kotiutuessa lähemme Rasmuksen ja koirien kanssa läheisen järven rantaan. Tytöt poukkoilevat innoissaan arvatessaan pääsevänsä kohta kirmaamaan vapaana. Pieni idyllinen lenkki kiertää järven rannasta metsän läpi suurelle pellolle. Lenkki ei ole kovin pitkä, mutta sitäkin viihdyttävämpi. Koirat saavat kirmata riemuissaan vaihtelevassa maastossa sydämensä kyllyydestä ja kolmivuotias Rasmus poikakin jaksaa lenkin kävellä vaivatta. Illalla harjoittelen tyttöjen kanssa vielä ihan

perustottelevaisuutta ikään kuin aivojumppana ja muistin virkistykseksi. Puudelit jäävät siististi riviin paikkakäskyllä ja kirmaavat sitten vauhdikkaasti luokse kutsuttaessa. Harjoitan tyttöjä hetken yhdessä ja lopuksi myös kaikkia erikseen. Vauvavuoden aikana varsinaiset koiraharrastukset, kuten agility ja tokoilu, ovat jääneet todella vähälle ja koiranäyttelyissäkin on pistäydytty vain muutaman kerran.

Perjantai 1.2.

Aamulla mieheni kiirehtii jo varhain palaveriin, joten tytöt saavat tyytyä ulkoilemaan vain takapihalla. Ulkona pyryttää lunta jälleen. Tällä kertaa lumisade on pientä ja tiheää, enkä pistä lainkaan pahitteeksi aamulenkin väliin jäämistä. Kun lapset ovat heränneet, nautti neet aamupuuronsa ja leikkineet hetken aikaa, pakkaan koko konkkaronkan auton kyytiin. Naapuriimme rakennetaan uutta omakotitaloa

ja rakennusmiehet saavat työkaluineen aikaan niin suuren melun, että katson parhaaksi lähteä nukkumaan Minella-vauvan vanhempieni pihaan. Kaikki lähtevät innolla matkaan, vaikka talo onkin tänään työpäivänä tyhjiällä: tytöt viihtyvät hyvin ”mummolassa” ja Rasmuksestakin on hauska päästä leikkimään mummolan leluilla. Lähestyessäni määränpäättä takakontin täyttää innokas vikinä ja touhotus.

Saatuani vauvan nukkumaan, katsele sivusta Rasmuksen ja nuorimman koirani Diivan innokasta leikkiä. Rasmus on löytänyt pienen pallon, joka saa toimia ainoana rekvisiittana heidän jalkapallopeleissään. Tämä pieni musta villakoira ja Rasmus-poika ovat mainio parivaljakko, joiden leikit ovat välillä niin vauhdikkaita, että sivullisia hirvittää. Molemmilla on kuitenkin yleensä kontrolli kohdallaan ja leikki säilyy molempien kannalta miellyttävänä. Viime aikoina Diiva tosin on leikin edetessä alkanut villiintymään ja käymään ylikierroksilla siinä määrin, että minun on pitänyt jo useamman kerran puuttua leikin kulkuun rauhoittelemaan tätä yli-innokasta maalivahtia ja jopa keskeyttää leikki kokonaan. Liekö pieni koira saanut varsinaiselta pallohullultamme eli Oonalta liikaa vaikutteita vai onko villakoiran uinuva saalistusvietti herännyt liiaksi?

Iltapäivällä mieheni kotiuduttua töistä pakkaan puudelit auton kyytiin jälleen ja suuntaan tällä kertaa sisareni luo. Sisareni luona majailevat osaomistuskoirani, keskikokoiset villakoirat,

ottavat porukkamme innolla vastaan. Suuntaamme pitkälle hihnalenkille. Jälleen keräämme pitkiä katseita peräämme kun tarvomme lumisella tiellä viiden erikokoisen villakoiran kanssa. Lenkkiä hankaloittaa kovasti tiukkaan tassujen pohjiin paakuksi tarttuva lumi ja joudummekin vähän väliä pysähtymään helpottamaan koirien oloa irrottamalla suurimpia paakkuja.

Lenkin jälkeen koirat jäävät vielä kirmaamaan sisareni isolle aidatulle pihalle ja me siskon kanssa siirrymme sisälle valmistamaan herkullista kanasalaattia. Lopulta ovelta alkaa kuulua pientä rapinaa ja sisälle pyrkii viisi enemmän tai vähemmän lumenpeitossa olevaa puudelia. Puudelit marssitetaan suoraa päätä kylpyhuoneeseen ja kylläpä onkin melkoinen savotta: viiden puudelin jalkapaakkujen sulattamiseen lämpimällä vedellä ja pyyhkeuivaukseen uppoaa kohtuullisen kauan aikaa. Saatuamme syötyä minä kiirehdin oman kolmikkoni kanssa takaisin kotiin, jossa pikku hiljaa käynnistyvätkin jokaiselle lapsiperheelle tutut iltahulinat iltapuuroineen, pisuineen, pesuineen, satuineen ja suukkoineen.

Lauantai 2.2.

Aamuhulinoitten päätyttyä mieheni lähtee Rasmusen kanssa ulkoilemaan, Minella nukahtaa aamupäiväunilleen vaunuihinsa ja minä nostan trimmauspöydälle vuorostaan Oonan. Oona ja Viivi ovat nykyisin helppohoitosisessa lyhyessä kotiturkissa. Sydän verillä luovuin aikanaan lasten myötä kotikoirien leijonaleikkauksesta ja kyllähän siihenkin malliin silmä lopulta tottui vaikka aluksi en niin uskonutkaan. Villakoira on kuitenkin rakenteeltaan kaunis peruskoira ja kun kotiturkkikin huolitellaan, näyttää koira kauniilta ja viimeistellyltä. Pesen Oonan ja kuivaan sen koiraföönilläni karstaa apuna käyttäen. Kuivausaika on ihanan lyhyt verrattuna näyttelyturkkiseen koiraan ja jälleen onnittelen itseäni oikeasta päätöksestä lyhentää turkki. Huolellisen kuivauksen jälkeen suoritan konetyöt ja saksin loput turkista siistiksi. Koko urakan ajan mielessä kummitteli gradu, jonka työstäminen näin vuoden pimeimpään

aikaan on jäänyt suunniteltua huomattavasti vähemmälle.

Touhuiltuani lasten kanssa, siivoiltuamme, syötyämme ja tuuditeltuamme lapset päiväunille, ryhdyn tuumasta toimeen ja alan kahlaamaan graduni teoriaosuutta varten varaamaani kirjakasaa. Toimeen ryhdyttyäni homma alkaakin luistaa mukavasti ja odottelen jo innolla milloin pääsen varsinaisen kirjoittamisurakan kimppuun. Aikaa vierähtää muutama tunti ja sitten olo onkin jo niin raukea, että olisin ilolla hautautunut vain sohvanpohjalte television ääreen, mutta kolme innokasta hännänheiluttajaa ovat selvästi suunnitelleet jotain muuta varalleni. Niinpä lähden kiertämään vakiolenkkiämme. Lenkin loppupuolella lasken lauman juoksemaan vapaana uudella tiellä, jossa liikennettä ei vielä juurikaan ole. Diiva ja Viivi roikkuvat tuttuun tapaan turhan hanakasti Oonan korvassa kiinni ja estävät täten esikoispuudeliäni nauttimasta lenkistä täysin siemauksin. Viivi uskoo komentamistani, mutta Diivalle ei asia tunnu menevän perille millään. Ärhäkästi se vain aina uudelleen ja uudelleen tarttuu Oonan korvaan kiinni. Välillä olen ihan ihmeissäni tuon pikkumustani kanssa: tuntuu, että villakoiran sijaan sen suonissa virtaakin terrierin veri, niin ärhäkän määrätietoinen se osaa olla. Lopulta tuikkaan sen suuhun pienen pallon taskustani ja johan loppuu riekkuminen! Typykkä kulkee kauniisti pallo suussaan, mutta pallohullu Oona näyttää edelleen harmistuneelta. Se olisi halunnut pallon itselleen...

Ulkoilun jälkeen suuntaamme vielä ihmisperheemme voimin ilahduttamaan Ylöjärvellä asuvaa isomummua. Koirat saavat tällä kertaa jäädä viettämään koti-iltaa keskenään, sillä ulkona on todella märkä ilma, enkä halua heti toistamiseen uusia pienten tassujen kuivaussavottaa. Yleensä tytöt matkaavat mukana lähes kaikkialle ja ne ovatkin tottuneita kyläilijöitä.

Sunnuntai 3.2.08

Aamulla herään poikkeuksellisesti herätyskelloni pirinään. Olen asettanut kellon varmuuden vuoksi soimaan, että ehtisin pesemään ja föönaamaan Viivin ennen tämän päiväistä Suomen villakoirakerhon Tampereen paikallisosaston trimmauskurssia. Kuulun paikallisosaston hallitukseen ja pari kertaa vuodessa järjestämme alueemme villakoirien omistajille perushoito- ja trimmauskurssin, jossa opetamme kädestä pitäen villakoiran perushoito- toimenpiteitä. Ajattelin napata erittäin käsitteilyvarman Viivin mukaan jollekulle innokkaalle harjoituskappaleeksi konetöitä varten.

Yöllä oli ollut hirveä lumimyrsky, eikä myrsky ole vielä täysin ohitse kun suuntaan kohti Tamperetta puhtaana valkoinen puudeli kyydissäni. Ennätän jo pelästyä, etten ehtisikään paikalle ajoissa: niin hitaasti liikenne paikoitellen etenee. Ilman selvetessä ja aurojen hoidettua hommansa, matka kuitenkin etenee joutuisasti. Trimmauskurssilla on tällä kertaa poikkeuksellisen valistuneita villakoirien omistajia ja päivä etenee leppoisasti turkinhoidon saloihin tutustuessa.

Kotiin saavuttuani lapsukaiset ovat päiväunilla, joten minä päätän vielä saksia Viivinkin kotiturkin muotoon. Lyhyen turkin siistimisessä ei mene kauaakaan aikaa, olinhan pessyt koiran jo aamulla valmiiksi. Kun lapset heräävät, lähdemme koirien ja lasten kanssa vaunulenkille. Minella istuu rattaissa, Rasmus seisoo vaunuihin kytketyllä seisomatelineellä ja tytöt tepastelevat sievässä rivissä vaunujen vierellä. Mieheni jää listoittamaan ”puudelihuonetta”, eli erillisellä sisäänkäynnillä varustettua huonetta, joka on varattu vain ja ainoastaan minun koiratouhuihini, kuten trimmailuun ja pennutukseen. Ihanan talvisen lenkin jälkeen juurrun sohvalle tapittamaan uutta ”Hurttia ja stara”-ohjelmaa, sekä seuraamaan uuden Miss Suomen valintaa pehmoiset karvapallerot sylissäni.

Maanantai 4.3.

Aamulla päästän koirat takapihalle kirmaamaan ja laittelen niille sitten aamupuurot valmiiksi. Ruokin koiriani edelleen kahdesti päivässä, sillä se tuntuu sopivan kunkin ruoansulatukselle hyvin. Aamuruokien jälkeen Oona ja Viivi lepäilevät tyynesti sohvalla kun Diiva touhuaa lasten kanssa lattialla. Kun Minellan päiväuni aika koittaa, päätän jättää kävelylenkin väliin, vaikka ilma onkin mukavan talvinen ja selkeä. Kurkku tuntuu karhealta ja olo on muutenkin varsin vetämätön. Yritän mielessäni manata flunssaa mahdollisimman kauas. En missään nimessä halua sairastua ja siinä samalla tartuttaa vielä pieniä lapsianikin. Sairastelu lapsiperheessä on kaikkea muuta kuin mukavaa!

Minellan nukkuessa ja Rasmuksen kerrankin leikkiessä omiaan, tartun graduni teoriakirjoihin ja selailen niitä sohvalla. Tytöt lepäilevät aloillaan tyynenä. Villakoira on siitä ihana rotu, että vaikka se on aina niin halutessani valmiina toimintaan ja täynnä tarmoa, osaa se myös kotosalla asettua aloilleen ja olla vain. Tämä ominaisuus sopii minulle paremmin kuin hyvin. En jaksaisi alati jaloissa sähläävää koiraa, jonka tarmo ei vähenisi milloinkaan. Lapsiperheen hektisessä arjessa tällainen hyvin aktiivinen koira olisi myös melkoinen rasite, jos se ei osaisi lainkaan levätä laakereillaan.

Iltapäivällä, kun molemmat lapset nukkuvat päiväuniaan, yritän käretyä itsekin sänkyyn vällyjen väliin kohentelemaan vointiani. Juuri kun olen kaivautunut lämpöisen peiton alle ja ummistan raskaita silmäluomiani, itkähälyttimestä kantautuu vaativaa yninää. Koluan takin ylleni ja kiroan mielessäni rakennusmiehiä, jotka jälleen kerran ovat metelillään herättäneet juuri nukahtaneen vauvani. Yritän vielä sitkeästi nukuttaa Minellaa, mutta naulapyssyjen paukkeessa tehtävä osoittautuu mahdottomaksi.

Illalla mieheni lähtee kuljettamaan Rasmusta muskariin ja minä, Minella sekä puudelit päättämme pöpahtaa vanhemmillani. En jaksaa vielä lähteä lenkkeilemään, joten tytöt saavat

purkaa tarmoaan vanhempieni valtavalla pihalla lumessa kirmaten. Sisällä tytöt vaativat hanakasti Minellaan keskittyneen mummun huomiota ja saavat kuin saavatkin osansa hellittelyistä. Kotiin palattuamme könötän tiiviisti sohvalta vilttiin kääriytyneenä. Illan tullen kun lapset ovat nukahtaneet, alkavat myös puudelimme valmistua yöpuulle: Viivi hüppäilee makuuhuoneeseen yleensä ensimmäisenä, mutta Oona ja Diiva könyvät peteihinsä vasta kun minä siirryn sänkyyn nukkumaan.

Tiistai 4.2.

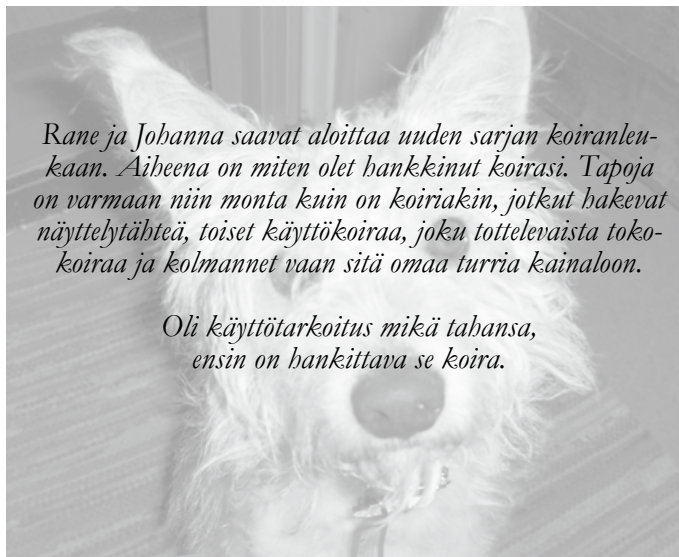
Aamulla oloni on jo sen verran kohentunut, että ryntään aamulenkille ennen kuin Mika lähtee viemään Rasmusta kerhoon. Tytöt tuhisevat hihnoissaan innoissaan ja en malta olla päästämättä niitä vielä lopuksi hetkeksi kirmaamaan vapaana. Pieni pallo, jonka vannoin muistavani ottaa aina lenkille mukaan, on nyt kuitenkin unohtunut kotiin ja Diiva roikkuu yhtä sitkeästi kuin aina ennenkin Oonan rinnuksissa ja korvakarvoissa. Tapa on kerrassaan rasittava ja saa minut kiehumaan muuten niin mukavan aamulenkini päätteeksi.

Aamupäivä soljuu tahdillaan ihanan rauhallisesti, kun tarmokas Rasmus on kerhoilemassa. Kun Minella nukahtaa aamupäiväunilleen, tartun jälleen kirjakasaani. Vähitellen olo gradun suhteen alkaa varmistua: kyllä minä sen tehty saan, kunhan pidän suunnittelemani aikatauluista tiukasti kiinni! Diiva palauttaa minut kasvatustieteen teorioista nopeasti takaisin nykyhetken päästämällä korvia vihlovan terävän haukkunsa ilmoille. Naapurin vanha pystykorva näkyy jälleen eksyneen pihallemme tyttöjen jälkiä nuuhkimaan päivälentänsä. Vanhan pystykorvan liikkeitä seurattessani ajatukseni harhailee tuoreeseen susihavaintoon Hämeenkyrössä ja pohdin, ovatko pihassamme muutama päivä sitten näkyneet, pitkällä askelväleillä tallatut tassun jäljet voinut jättää jälkeensä susi? Asumme tiheään rakennetulla

omakotitaloalueella lähellä keskustaa, mutta viime aikoina sudet ovat tulleet entistä röyhkeämmiksi.

Iltapäivällä tytöt saavat jäädä keskenään kotiin kun lähemme Tampereelle tapaamaan Minellan lastenlääkäriä. Lääkäreissu venähtää syöntitaukoineen ja ajettuumme pihaan, kuulen heti tyttöjen kipakan ulvontakuoron: muutettuumme uuteen kotiin, tytöt ovat alkaneet toisinaan kapinoimaan yksinoloaan haukkumalla ja ulvomalla. Melun tauottua, otan tytöt hihnaan ja kierrän niiden kanssa vakiolenkkimme. Tytöt saavat jälleen kirmata loppulenkini vapaana ja jään vielä hetkeksi pihaan heittelemään niille palloa. Soittelen ystäväni kanssa, joka omistaa Jackrusselinterrierin, ja sovimme, että sään niin salliessa viemme koiria seuraavana päivänä läheiselle hiekkamontulle juoksemaan. Koiristani itsekkin terrierimäinen Diiva tulee loistavasti juttuun nuoren terrieri uroksen kanssa, mutta isompien tyttöjen mieleen raisut repimisleikit eivät totta totisesti ole. Illalla lasten nukahdettua kirjoittelen vielä innoissani pentuopasta tuleville pentujeni omistajille. Minulla on aikeissa vihdoin astuttaa keskarityttöni Lola keväällä ja toivon hartaasti, että haikara soisi Evona's kenneliini ensimmäisen kauan kaivatun pentueen terveitä mustia palleraita.

Rane ja Johanna saavat aloittaa uuden sarjan koiranleukaan. Aiheena on miten olet hankkinut koirasi. Tapoja on varmaan niin monta kuin on koiriakin, jotkut bakevat näyttelytähdeä, toiset käyttökoiraa, joku tottelevaista toko-koiraa ja kolmannet vaan sitä omaa turria kainaloon.

Oli käyttötarkoitus mikä tahansa, ensin on hankittava se koira.

Rane tuli taloon

Marraskuun 15. päivä tuli meille Nekalaan 1,5-vuotias karvainen valopilkku. Rane on vekkuli sekoitus snautseria tai terrieriä ja on luonteeltaan aivan hurmaava! Koira otettiin Rekku Rescuen kautta, joka välittää virolaisia kodittomia koiria ja kissoja. Harrastamme näitä eläinreppanoita, sillä meidän kissakin on viron tuontia (Pelastetaan koirat ry). Kodittomia ja kaltoin kohdeltuja eläimiä maailmassa on pilvin pimein, eikä niitä voi pelastaa. Itselleen saa kuitenkin hyvän mielen, kun voi edes muutamalle ressukalle tarjota hyvän elämän. Kävimme katsomassa Ranea ensin Porissa ja sitten myöhemmin haimme sen Turusta. Rekku Rescuella on mielestäni hyvä käytäntö se, että ensin tullaan katsomaan koiraa, sitten mietitään vielä kotona yön yli, että onko se todella tervetullut taloon. Ei anneta koiraa heti ensimmäisellä tapaamisella.

Elämä Ranella ei ole ollut kovin hääviä ennen meille tuloa. Se asusti pitkiä aikoja maalla autotallissa ja ulkohäkissä ihan ypöyksin, eikä se todellakaan ole ulkokoira. Talven se oli kuulemma ollut autotallissa, koska siellä oli lämpoisempää. Kuulostaa aika karulta. Ilmeisesti Rane ei tullut toimeen perheen koiran ja muiden eläinten kanssa. En ihan tarkkaan

tiedä syitä luopumiseen. Meillä koira on kylä ollut aivan mahtava! Sylvi-kissasta se tykkää, eikä sillä ole muita koiriakaan vastaan mitään. Lenkkeilytämme Ranea monesti vapaana metsässä, siellä se tulee hyvin koirien kanssa juttuun, kun niitä tapaa. Minun yksin lenkkeilyttäessä, se saattaa haukkua muille koirille, mutta ei kuitenkaan ole aggressiivinen. Ei minua kyllä pienet haukkumiset haittaa, vaihdetaan koiran kanssa toiselle puolelle tietä tai vaihdetaan suuntaa. Vieraat, sekä aikuiset ja lapset, se ottaa pusuin vastaan. Olimme uuden vuoden ystäväillä, jossa vieraina oli n.10 aikuista ja 8 lasta ja sehän oli Ranelle varsinainen juhlapäivä! Siellä se meni ympäri taloa nuuskien ja ihmisiä tapailen. Ei ollut myöskään moksiskaan raketeista. Katseli korvat pystyssä taivaalle, että ”anti tulla vaan”.

Rane vaikuttaa helpolta kouluttaa. Se on hyvin aktiivinen koira ja on hyvin innoissaan palkinto-herkuista. Minulla ei ole ennestään kokemusta koirista (olen kyllä aina haaveillut koirasta), joten ajattelin ilman muuta mennä keväällä toko-kurssille, jos vaan ehdutaan porukkaan. Olen opettanut Ranelle helppoja käskyjä mm. istu, maahan, tänne, sivulle ja hyvin se tuntuu ne oppivan. Sivulle komento

ei vielä ihan täydellisesti mene, mutta aika lailla nappiin. Kai se on kouluttajassakin vika. => Mikäs kiire meillä, hiljaa hyvä tulee ja pienin askelein edetään. Tulevaisuudessa kiinnostaisi agility-harrastus! Rane selkeästi kaipaa vauhtia ja uusia haasteita.

Loppuyhteenvedona todeten, emme ole päiväkään katuneet koiran hankintaa. Melko kova työ koiran pitämisessä on (jos haluaa, että eläin on onnellinen), mutta kyllä eläimet tuovat niin paljon uutta sisältöä päivään, uusia harrastuksia ja aina iloisen ystävän, että mielellään sitä lenkille lähtee 4 kertaa päivässä ja laittaa säästönsä eläinlääkäreihin ym.

No joo, välillä tietysti rahan meno ketuttaa, mutta ei sitä maksun suorittamisen jälkeen enää mieti. Eläimen kun ottaa, niin pitää valmistautua suuriinkin rahallisiin kuluihin.

Paljon eläimemme tuo myös iloa sukulaisille ja ystäville. Suosittelen lämpimästi myös vaihtoehtoa ottaa löytöeläin! Onhan niitä kauhujuttuja, mutta tällainen kokematon koirankouluttaja voi hyvin joukosta löytää reippaan ja mukavan treenikaverin, jolleka kelpaa aloittelija emännäksi. Enemmän koirista kokemusta omaava voi sitten ottaa haasteellisemman karvaturrin. Ammattilaisen käsissä varmaan pelokkaammasta ja vihaisemmasta koirasta voi saada kunnan turren.

Terkuin, Johanna

Koirahierontaa ja -tarvikkeita

Myynnissä mm.

- Lisäravinteet
- Kirjallisuus
- Kaura- ja geelipussit
- Rakkaiden Haukkujen Happy Dog -tuotteet

Avoinna:

Myymälä ti-ke klo 10-18
Hieronta ma, to ja pe klo 10-18
Ajanvaraukset myymälän aukioloaikana.
Hieronnat muina aikoina ja kotikäynnit
sopimuksen mukaan.

Yhteystiedot:

Pirkankatu 21-23 A6
33230 Tampere
Tiina Lundan
p.0400-657996
tiina@koiranelamaa.net

Trimmausliikkeen arkea ...

Susanna Thomander
Trimmausliike Lucky Star

Vuimeksi käsittelin jutussani liikalihavuutta ja sen mukanaan tuomia ongelmia. Nyt, kun kevät tuo nuo ihanat nuoskalumet ja vesisateet, jotka saavat koiran pienelläkin lenkillä näyttämään enemmän kurankeräysautomaatilta kuin koiralta, on mielestäni varsin hyvä aika herätellä keskustelua turkin takkuuntumisesta ja sen mukanaan tuomista ongelmista...

Takkuuntunut turkki on myös yksi niitä asioita, mihin törmää usein ja yleensä ihmiset ottavat yhteyttä kasvattajaan tai turkinhoidon ammattilaiseen valitettavasti liian myöhään. En nyt tarkoita normaalia yksi pieni solmu siellä, toinen täällä takkuuntumista, vaan puhun todella huopuneista turkeista (viereisessä kuvassa cotonin hännästä poistetut karvat). Kyseinen ongelma koskee kaikkia pitkäkarvaisia rotuja, mutta mitä pidempi ja pehmeämpi turkki on kyseessä, sitä helpompi tähän ongelmaan on törmätä.

Tässäkin asiassa painotan kasvattajien vastuuta. Kun pennun ostaja tulee hakemaan pentua kotiin, niin viimeistään silloin tulisi todella painottaa turkin hoidon ja sen säännöllisyyden tärkeyttä! Monta kertaa kuulen asiakkailta, ettei turkin hoidosta olla kerrottu tarpeeksi ja esimerkiksi hoitoaineen käytöstä koiran pesun yhteydessä ei ole kerrottu mitään (puhun siis yleisesti kaikista roduista). Itse käytän aina (tietyillä roduilla en käytä jos koira on menossa näyttelyyn seuraavana päivänä) hoitoainetta shampooopesun jälkeen niin omilla koirillani (havanese, ranskanbulldoggi, ja samojedi), kuin pestessäni asiakkaitten koiriakin. Jokaiselle turkinlaadulle löytyy omanlaisensa shampoo ja hoitoaine ja juuri sinun koirallesi parhaat turkinhoitotuotteet löydät joko itse testaamalla tai kyselemällä kasvattajilta, trimmaajilta ja eläintarvikeliikkeiden myyjiltä.

Oikeanlaisen hoitoaineen käyttöä perustelen sillä, että se tekee turkista helpommin harjattavan ja kosteuttaa turkkia eli koiran karva voi hyvin, mutta myös sillä, että hoitoaine kosteuttaa myös koiran nahkaa ja hoitaa tätä kautta koiran koko hyvinvointia. Turkinhoitoaineita valittaessa pitää myös muistaa, että koirille on omat shampoot ja hoitoaineet ihan syystä. Ihmisten hiustenhoitotuotteet ovat yleensä väärin pH tasapainotettuja koiran iholle (koirien shampoon pH-arvo pitää olla välillä 6,3-7,2, ihmisten shampoon pH-arvo on 5,5-6,3). Ne voivat kuivattaa turkkia ja ihoa aivan liikaa ja liian hapan shampoo ei puhdistaa turkkia kunnolla. Lisäksi pitäisin fairyn ja kaikki liuottimet ihan niille suunnitelluissa käyttötarkoituksissa! Tiedän koiria, millä on saatu karvasta aivan hirveää korppua ja iho poltettua kemiallisille palohaavoille kun on yritetty poistaa esim. pihkaa liottimilla tai yritetty saada hohtavan valkoista jälkeä, fairya käyttäen. Tietysti on muistettava, että turkin ja ihon hyvinvointiin vaikuttavat monet muutkin asiat, kuten ruokinta, ilmasto ja mahdolliset sisäelinsairaudet, turkinhoitotuotteiden lisäksi.

Hoitoaineen puuttumisen lisäksi yksi yleisempiä syitä turkin pahaan takkuuntumiseen on, että karvaa ei föönata pesun jälkeen kuivaksi (föönaan jopa oman ranskanpullani, mutta ei-pä siinä ole sitten ikinä kyllä hilsettäkään näkynyt, eikä muitakaan seisovan kosteuden mukanaan tuomia ongelmia.). Kaikki koirat oppivat varmasti hyväksymään föönauksen, kun se opetetaan niille pennusta pitäen, rauhallisesti mutta päättäväisesti, kuten kaikki muutkin hoitotoimenpiteet. Jos, varsinkin pitkäkarvainen koira (kuten havanese, cotoni, villakoira, yms.), jätetään kuivumaan itsestään, on hyvin todennäköistä, että seuraavana aamuna koira on takussa. Märkä koirahan yrittää ”kuivata” itseään hinkkaamalla itseään mattoihin ja muihin kankaisiin, mitä kotoa löytyy ja tällä

itsensä ”kuivaamisella” se saa aikaan saman minkä ihmiset saavat aikaan huovuttaessaan esim. huopatossukangasta villasta, kylläkin koiran kohdalla tämä sama tulos ei ole toivottava, toisin kuin huopatossutehtaalla. Sama ilmiö tapahtuu myös esim. keeshondeilla, collicilla ja muilla paksun pohjavillan omaavilla roduilla, joilla pitkän karvan sijasta huopaa tekee pesun yhteydessä irronnut pohjavilla, joka on pehmeää ja ilman föönausta ja perusteellista harjausta jää muun turkin sekaan. Aluksi näitä pieniä takun alkujia ei välttämättä edes huomaa, pelkällä harjalla harjattaessa, mutta yhtäkkiä huomataankin koiran olevan ihan huopunut karvan juuresta. Pahimmillaan huopuminen pääsee niin pitkälle, että koirassa ei ole kuin yksi takku, koko koira.. Tästä syystä suosittelen aina turkkirotuisen koiran omistajille kampa ja harjaa, mahdollisesti myös karstaa turkinhoitovälineiksi. Kampoja kannattaa olla kaksi, harvempi mahdollisten takkujen selvittämiseen ja tiheämpi siihen, kun varmistetaan, että mitään takun poikasia ei ole jäänyt jäljelle.

Mitä siitä sitten seuraa jos koiran turkki pääsee pahasti huopumaan? Kireät huopatakut tai pahimmassa tapauksessa huopatalja kiristävät nahkaa ja saattavat jopa alkaa repeilemään irti ihosta koiran liikkussa ja tämä voi olla tuskallista koiralle. Toinen yhtä vakava ongelma tur-

kin huopumisessa on erilaiset iho-ongelmat. Paksu huopatakku hautoo nahkaa, jolloin iho ei pääse hengittämään. Myös kosteus seisoo tällaisessa huovassa ja kaikkihan me tiedämme millaisille vieraille tällainen kostea ja hautova ilma on parasta. Tiedämme myös mitä iholle tekee jos se hautuu kosteana pitkään. Pahimmillaan, (näitä on onneksi todella harvoin), olen joutunut lähettämään koiran trimmauksesta suoraa eläinlääkärille, koska iho on hautunut niin pahasti, että koira on paikoitellen ollut aivan verinahalla. Myös silloin kun koiran takkujen alle on pesinyt kärpäsen toukkia, on yhteistyö eläinlääkärin kanssa paikallaan.

Mitä sitten teen kun trimmaukseen tulee pahasti takkuuntunut koira.. Jos koiran karva on paikoitellen / kokonaan pahasti huopunut, suosittelen yleensä, että se leikataan lyhyeksi, sillä koneen terällä, mikä karvassa kulkee. (Nimenomaan koneella, koska kun turkki on pahasti huopunut voi takun sisällä olla nahka kurtulla ja jos siihen mennään saksien kanssa, joudutaan koira pahimmassa tapauksessa viemään ommeltavaksi..) Tämä siitä syystä, että jos ihossa on vaurioita, niin niitä ei näe takun läpi ja jos tällaista kohtaa aletaan aukoa on se hyvin kivuliasta koiralle. Kokemus on myös osoittanut, että jos karva on pahasti huopunut ja se auotaan, niin karvan rakenne kärsii ja sen jälkeen ei tarvita, kuin yksi räntä- / vesikel-

niin turkki on taas takussa ja mahdollisesti vielä kireämmässä kuin aluksi. Tottakai omistajat ovat järkyttyneitä, kun he saavat takaisin joskus jopa ihan nahkakaljun koiran, mutta karva kasvaa takaisin hyvinkin nopeasti. Talven pakkasillakin on parempi koiran terveyden kannalta, että turkki otetaan lyhyeksi, jos tarve vaatii, kuin että sen annetaan olla takussa. Pahasti takkuuntunut turkki ei lämmitä ja eläintarvikeliikkeistä löytyy topattuja pukuja yleensä joka makuun ja joka koolle.

Jos tilanne kotona on sellainen, että turkin hoito tuntuu ylivoimaiselta tai jos koira ei käy näyttelyssä ja sen kanssa harrastetaan jotain muuta, missä rapa lentää, niin suosittelisin karvan leikkaamista juuri sen perheen ja koiran kannalta parhaan mittaiseksi. Jos omistaja ottaa ajoissa yhteyttä trimmaajaan, silloin kun turkinhoito alkaa tuntua työläältä tai heti kun koiraan ilmestyy takkuja joita ei enää saa itse auki, saa koirasta vielä tehtyä ihan hauskan näköisen. Haluan myös muistuttaa, että ei ole mikään häpeän paikka jos joutuu leikkautta-

maan koiransa turkin. Voin vakuuttaa, että jokainen pitkäkarvaisen koiran omistaja on varmasti käynyt saman läpi ensimmäisen koiransa kanssa, (muistan kyllä miltä ensimmäinen oma havaneseni näytti aina välillä...) Koiran voi myös viedä trimmaajalle ihan vain pesuun ja harjaukseenkin esim. näyttelyä varten tai jos kotona tilanne on sellainen, ettei pesu kotioloissa vain ole mahdollista esim. putki-/muut remontit. Itselläni käy monta erirodundustajaa vain pestävänä ja harjattavana, rotuja mitä ei trimmata, ja osa käy jopa pelkässä harjauksessakin. (Näistä edellä mainituista vain murto-osa on näyttelyssä käyviä koiria.)

Näin kevät siivouksen aikaanhan olisi hyvä käydä myös se harja/kampa laatikko läpi ja katsoa onko kaikki vielä kunnossa vai tarvitsisiko jo uuden harjan vanhan tilalle..

Verijälkikurssi 28.-29.4.2008

Tutustumiskurssi

MEJÄ-harrastuksesta (suomeksi verijäljestä) kiinnostuneille tamskilaisille.

Maanantaina luento ja tiistaina käytännön opastusta jäljentekoon sekä jäljestysdemonstratioita.

Keskiviikkona toivottavasti kullakin on oma jälki omalle koiralle odottamassa omatoimista jäljestämistä.

Kurssin vetää: Jan Egeland-Jensen.

Hinta 10 €

Ilmoittautumiset

Miinu Mäkelälle (050 358 3252) 1.4. alkaen iltaisin klo 17 jälkeen.
Vilhelmiina.Makela@uta.fi

Agilityvieraita tulossa

Agilitaajat saavat tulevana kautenakin nauttia vierailevien kouluttajien opeista.

Torstaina 8.5. klo 17.30–19.00 ja 19.00–20.30 Anne Huittinen kouluttaa ensin kolmosluokan ja perään ykköskakkosluokan koirakoita.

Jari Helin opastaa torstaina 29.5. klo 17.30 ykkösluokassa kisaavia ja klo 19.00 kakkosluokkalaisia.

Sunnuntaina 25.5. Jari Suomalainen kouluttaa ensisijaisesti SM-kilpailuihin matkaavia ja lauantaina 23.8. Jaakko Suoknuuti kilpailevia koirakoita.

Tietoa näistä ja muista vierailevista kouluttajista koulutuksiin ilmoittautumisohjeineen löytyy seuran nettisivuilta kohdasta Agility→Koulutukset.

AGILITYN KISATALKOIDEN VASTUUT KOULUTTAJITTAIN VUONNA 2008

30.03.2008

- Johanna Kuninkaanniemi (x2)
- Marjut Kuusijoensuu-Prusi / Lea Nissinen
- Anne-Mari Savola

23.05.2008

- Marketta Hilden
- Paula Perälä
- Soile Sammalisto

24.05.2008

- Tommi Raita-aho (x3)
- Sanna Harolin
- Sini Kaukinen

11.06.2008

- Johanna Nyberg
- Sari Savolainen
- Anu Rantanen
- Miinu Mäkelä

01.07.2008

- Nina & Tero Mesiranta
- Santtu Stenberg
- Outi Heikkinen

10.07.2008

- Sirpa Virtanen
- Minna Pehkonen
- Tiina Rantio

16.07.2008

- Taina Määttänen
- Toni Lahdensivu
- Soile Niemi/Pekka Perälä

05.10.2008

- Marja Hihnala
- Marjut Kovalainen (x3)

02.11.2008

- Irma Salonen (x3)
- Tero Strömberg

Työntekijöiden ilmoittautumiset kaikkiin kisoihin Nybergin Johannalle, johanna.nyberg@pp.inet.fi, puh. 040 553 5828.

Kätevintä on, jos kukin kouluttaja kokoaa talkoisiin osallistuvien nimet omien ryhmiensä osalta, ja ilmoittaa ne keskitetysti Johannalle.

TAMSKIN AGILITY SM-JOUKKUEET HAKUUN!

Tamskin joukkueeseen valitaan 5 koirakkoa jokaisesta säkäluokasta, joista 1 varakoira. Jokaisen hakijan tulee olla TamSKin jäsen, sekä jokaisella joukkueeseen valitulla koirakolla tulee olla voimassaoleva A- tai B-lisenssi. Kilpailut pidetään Varkaudessa 14.-15.6.2008.

Valintaperusteet:

1. Koirakon tulee olla kolmosluokassa kisaava. Kuitenkaan sm-0:a ei tarvitse olla kerättynä.
2. Koiran tulee olla SKL-FKK:n koirarekisteriin rekisteröity ja puhdasrotuinen.
3. Valinnassa käytetään hakijan kymmentä viimeisintä tulosta.
4. Lisäksi käytetään agi.fi ranking listaa.
5. Haussa huomioidaan myös koirakot, joilla ei agi.fi-ranking historiaa löydy (esim. kakkosluokasta juuri nousseet). Tällöin hakiessa on ilmoitettava koiran 10 edellisen kilpailun tulokset.

6. Huomioon otetaan myös edellisen vuoden SM-kisat sekä mm-karsinnat

10 viimeisintä tulosta lähetetään allekirjoitaneelle. Lisäksi hakemuksessa tulee mainita kaikki ohjaajan ja koiran tiedot mitä agilityn ilmoittautumisessa vaaditaan (lisenssi nro, rek. nro yhteystiedot jne) Puutteellisia hakemuksia ei käsitellä. Tiedustelut sähköpostilla.

Joukkueeseen valituille ilmoitetaan henkilökohtaisesti. Joukkueiden kokoonpanot ilmoitetaan TamSKin foorumilla.

Hakijoiden tulee ilmoittautua 16.3.2008 mennessä osoitteeseen Santtu Stenberg Nikinväylä 12a1 Tampere tai sähköpostiin

santtu_ss@suomi24.fi

T:Santtu

TOKOKOKEET 1.3. – 30.7.2008

1.6.08 TAMPERE. ALO AVO VOI EVL. Raj. osanotto:30 koirakkoa. Järj. Tampereen Seudun Koirakerho ry. Ylituomari Salme Mujunen. Ilm. 12.3. –12.5.08. Kati Laatikainen, Kaupilahdentie 27, 36600 Pälkäne, puh. 040 558 4974. Osm. 20euroa, jäsenet 16euroa. Tili: 800015-560728, viite 3366.

29.6.08 TAMPERE. ALO AVO VOI EVL. Raj. osanotto: - jäs.välinen; LEVEK ry:n ja TAMSK ry:n jäsenille. Järj. Tampereen Seudun Koirakerho ry. Ylituomari Tiina Heino. Ilm. 10.4. – 10.6.08. Miinu Mäkelä, Rauhanie-

mentie 24 A16, 33180 Tampere, puh. 050 358 3252. Osm. 16 euroa. Tili: 800015-560728, viite 3366.

30.7.08 TAMPERE. ALO AVO. Raj.osanotto: 20 koirakkoa, etusija jäsenillä –iltakoe. Järj. Tampereen Seudun Koirakerho ry. Ylituomari Jari Salokanto. Ilm. 20.5. – 20.7. Johanna Nyberg, Sienipolku 9, 37550 Lempäälä, puh. 040 553 5828, johanna.nyberg@pp.inet.fi . Osm. 20euroa, jäsenet 16euroa . 800015-560728, viite 3366.

KEVÄÄN TOTTELEVAISUUSKURSSEILLE ILMOITTAUTUMINEN 2.4.2008

Paikka:

Pohjois-Hämeen Kennelpiiri, Tampereentie 484, Sääksjärvi

Aika:

Klo:18.00 – 19.00 jäsenet (jäsenmaksu maksettu viimeistään 28.2.2008)

Klo:19.00 – 20.00 ei jäsenet (jäsenmaksu maksettu 28.2.2008 jälkeen tai uudet jäsenet: liittymis- ja jäsenmaksu maksetaan kurssille ilmoittautumisen yhteydessä)

- Ilmoittautuminen kurseille tapahtuu ilmoittautumistilaisuudessa ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.
- Uudet jäsenet: liittymis- ja jäsenmaksu maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä. Varaa tasaraha mukaan !!!
- KURSSIMAKSU maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä. Penturyhmät 15 euroa
- (10 kerran kurssi) ja muut ryhmät 30 euroa (10 kerran kurssi). Varaa tasaraha mukaan!
- Kaikki alkavat kurssit ovat nähtävissä TamSK:in kotisivuilla (<http://www.tamsk.com>) noin viikkoa ennen ilmoittautumista.
- TamSK:in kotisivuilta voi valmiiksi tulostaa ilmoittautumislomakkeen ja tuoda sen täytettynä ilmoittautumiseen. Lomakkeita saatavilla, myös ilmoittautumispaikalta.

TASORYHMÄT:

Pennut (4 – 9 kk), kaikki pennut menevät penturyhmiin, jotka kokoontuvat 30 minuuttia kerrallaan. Harjoitellaan tottelevaisuuden perusasioita.

Alkeisryhmät (9 kk →), koirat, jotka eivät hallitse vielä peruskäskyjä, kuuluvat näihin ryhmiin. Harjoittelu-aika on 60 minuuttia kerrallaan. Harjoitellaan tottelevaisuuden perusasioita.

Jatkoryhmät, koirat, jotka osaavat peruskäskyt (istu, seiso, maahan, tänne, paikka) kuuluvat näihin ryhmiin. Vahvistetaan tottelevaisuuden perusasioita.

Kilpailuvalmiit, koirakot, jotka ovat kiinnostuneita kilpailemisesta, mutta eivät ole vielä kilpailleet.

Penturyhmän jälkeen voi siirtyä joko suoraan jatkoryhmään tai alkeisryhmään.

TOKO-koulutustiimi

Arvaa minkä rotuinen koira sivun 41 kuvassa?
Vastaus: keskikokoinen karkeakarvainen portugalipodengo.

Uusia valioita

sealyhaminterrieri

Dk & Fin & Rus & Blr & Ltu Mva
Whitepepper's Lady in White "Liza"

s. 16.9.2005

om. Eeva Lehmus, Tampere
kasv. Erika Hansen, Tanska

näyttelyt:

- 15.12. 07 Vilna INT tuom. Julija Aidietienė
VAL/1 PN1 SERT ROP CACIB LT CH
- 18.11. 07 Minsk INT tuom. Jovanovic Nemanja
VAL/1 PN1 SERT VSP CACIB
- 17.11. 07 Minsk INT tuom. Lilian Hanniste
VAL/1 PN1 SERT ROP CACIB BLR CH
- 04.11. 07 Viipuri tuom. Valentina Ivanitseva
VAL/1 PN1 SERT ROP RUS CH
- 28.10. 07 Lahti INT tuom. Zsolt Lokodi
VAL/1 PN1 SERT ROP CACIB FIN CH
- 08.09. 07 Tampere tuom. Jean-Louis Grunheid
VAL/1 PN1 SERT VSP
- 26.08. 07 Helsinki TerriEri tuom. David Winsley
VAL/1 PN3 RES-SERT
- 25.08. 07 Tervakoski INT tuom. Marina Guidetti
VAL/2 PN2 SERT RES-CACIB
- 19.08. 07 Heinola tuom. Kirsi Nieminen
VAL/1 PN1 SERT ROP
- 18.08. 07 Kouvola tuom. Tanya Ahlman-Stockmari
VAL/1 PN1 SERT ROP

Mainetta ja mammonaa

pointteri uros

JV-07 Woodfleet Looking Awesome

synt.15.6.2006 (IMP Eng)

kasv. Mrs J & Mr C Huxley, England
om. Lea Lagerspets, Tre

8.12.07 Helsinki KV tuom. Harri Lehkonen
JUN ERI1,PU2,SERT JV-07

Mainetta & mammonaa

amerikanstaffordshirenterrieri uros

JV-07, V-07

RENEGADE'S FANDANGO "Voitto"

s.20.7.2006

Kasv. Tonny&Patrick Daponte, Belgia
Om. Kaisa Metteri-Gold, Jouni Korpela ja Jane Nurmi, Tampere

- 12.8.2007 Joensuu KV: Tuom. Hans Lehtinen
JUN ERI1 ROP-JUNIORI PU2 VARA-SERT
- 25.8.2007 Tervakoski KV: Tuom. Petter Steen, Norja
JUN ERI2 PU2 VARA-SERT
- 26.8.2007 Terri-Eri 2007: Tuom. Piergiorgio Lievore, Serbia/Italia
JUN ERI1 PU1 SERT ROP
- 1.9.2007 Vantaa: Tuom. Petrus Roosenboom, Belgia
JUN ERI1 PU3 SERT
- 8.9.2007 Tampere Rn: Tuom. Kresten Scheel, Tanska
JUN ERI1 PU1 SERT VSP
- 20.10.2007 Seinäjoki KV: Tuom. Rade Dakic-Kica, Serbia
JUN ERI1 PU1 SERT VSP
- 17.11.2007 Jyväskylä KV: Tuom. Vincent Grosso, USA
NUO ERI1 PU2 SERT VARA-CACIB
- 8.12.2007 Voittaja-07: Tuom. Nina Karlsdottir, Ruotsi
JUN ERI1 JV-07 PU1 SERT VSP V-07
- 15.12.2007 PMV-07 Tukholma: Tuom. Kari Järvinen NUO 1/1 CK

WWW.MIKAEILTURUNEN.COM

ROP KANS&POHJ&FIN&S&DK MVA PMV-05-07 V-07 Masterbolt Feels Like Gold, ja VSP JV-07 V-07 Renegade's Fandango, Tuomari: Nina Karlsdottir, Ruotsi

Hyvä Voitto!

Meillä on ollut uskomaton näyttelyvuosi 2007. Meidän lauman pahnna pohjimmainen Voitto, viralliselta nimeltään Renegade's Fandango, on saanut sen aikaiseksi. Voitto tuli meille muutaman ikävän "takapakin" jälkeen, ja silloin päätimme, että epäonni on käännettävä voitoksi ja siitäkö Voitto sitten sai nimensäkin. Tämä lauman kolmas pyörä otettiin ihan harrastuksia, ja lähinnä näyttelyitä silmällä pitäen. Emme ole joutuneet pettymään.

Voiton näyttelyt alkoivat helmikuussa ja muutamissa pentunäyttelyissä kävimme, josta yhdestä mm. RYP-2 sijoitus. Virallisiin luokkiin siirryttiin huhtikuun lopussa ja heti ensimmäisestä JUN-luokasta tuotiin kotiin VARASERTi ja PU3-sijoitus. Seuraavasta jo SERTi ja ROP. Tähtihetkiä vuoden 2007 aikana on ollut mm. erikoisnäyttelyn VARASERTi ja luokkavoitto 15 kilpailijan joukosta ainoana ERI:n saaneena ja tuomarina amstaffikasvattaja (Kennel Zican) Patrik Cederlöf, Ruotsista. Voitto on hienosti pärjännyt viime vuoden aikana myös kahdella muulla kasvattajatuomarilla: Piergiorgio Lievore (kennel Lievorea Edition) palkitsi Voiton Terrierijärjestön erikoisnäyttelyssä ROPiksi ja Rade Dakic-Kica

(kennel Franstal's) Seinäjoen KV:ssä VSP:ksi. Porin KV näyttely oli myös ikimuistoinen: Voitto oli viikkoa aiemmin täyttänyt vuoden ja voitti uroksissa ensimmäisen kerran "pahimman" kilpakumppaninsa Maxin (TKO Made in Gold). Ensimmäinen CACIB meni siinä harmillisesti sivusuun, kun pojalla ei ollut tarpeeksi ikää sitä ottaa vastaan. Vuoden viimeisin näyttely oli ruotsissa PMV:ssa, jossa Voitto voitti hienosti luokkansa ja palkittiin sen luokan ainoalla CK:lla, ja tuomarina oli tiukkaakin tiukempi Kari Järvinen.

Eli summa summarum: Voitto ehti viime vuonna kilpailla reilut 7kk virallisissa luokissa. Näyttelykäyntejä tuli reilut kaksikymmentä. Niistä, kahta näyttelyä lukuunottamatta, Voitto kilpaili JUN-luokassa. Vuoden toiseksi viimeisissä koitoksessa Voitto saavutti vielä Juniori Voittaja-07 ja Voittaja-07 -tittelit. Ilmoitettuja amstaffeja oli 56 kpl:ta.

Ja matka jatkuu... Vain aika näyttää, mitä tämä kuluva vuosi tuo tullessaan. Kiitos kaikille meitä tukeneille ystäville ja Kaisalle, jos meillä ei olisi Voittoa, ei olisi näitä voittoja :-)

In Memoriam
Helga 1994-2007

MIINU MÄKELÄ

Friskies Vital Heart pitää sydämen kunnossa.

Elinvoimaisen koiran rinnassa sykkii terve sydän.

Iloisen koiran elämään mahtuu touhua ja toimintaa. Jotta koirasi jaksaisi liikkua, pitää sen saada täysipainoista ja terveellistä ravintoa. Erityisen tärkeää on, että koiran sydän on terve ja vahva. Friskies on kehittänyt uuden Vital Heart System -ravintoainekoostumuksen, jotta nelijalkaiset ystävämme pysyisivät vauhdissa koko päivän.

Aminohapoissa ja proteiineissa sen salaisuus

Vital Heart sisältää korkealuokkaisten proteiinien ja aminohappojen, kuten tauriinin, yhdistelmän, joka auttaa koirasi sydäntä pysymään vahvana ja terveenä. Nämä eläinlääkärien ja ravitsemusasiantuntijoiden kehittämät Friskies tuotteet sisältävät myös ruoansulatusta edistäviä luonnollisia kuituja sekä luustoa vahvistavia kivennäisiä, kuten kalsiumia ja fosforia. Tuotteissa on myös E- ja C-vitamiineja, jotka tukevat koirien luonnollista vastustuskykyä sekä öljyjä ja vitamiiniseosta, jotka ylläpitävät ihon terveystä ja turkin kiiltävyyttä.

Valikoima josta on helppo valita

Friskies Vital Heart -tuoteperheestä löytyy ruoka kaikenikäisille ja -kokoisille koirille. Kasvava koira saa tarvitsemansa ravintoaineet Friskies Juniorista, vähän varttuneemmalle sopii Friskies Adult, kun taas kypsään ikään ehtinyt koira suunnistaa mieluiten Friskies Senior ruokakupille. Sarjassa on erityisruokia moniin elämäntilanteisiin ja -tilanteisiin: Friskies Light ylipainoisuuteen taipuvaisille koirille, Friskies Mini Menu pienille koirille, Friskies Active paljon energiaa tarvitseville koirille ja Friskies Maxi suurille koirille. Mikäli tarvitaan erittäin hyvin sulavaa ruokaa, on oikea valinta Friskies Digestion (Lammasta & Riisiä). Friskies Perusravinnosta (Rich in meat) koirasi saa paljon lihaa sisältävän aterian.

Kuivaruoka tekee hyvää koiralle

Koirat ovat syöneet kuivaruokaa Suomessa jo vuosikymmeniä. Ja miksipä eivät olisi, onhan se oivallinen tapa varmistaa aterioiden täysipainoisuus sekä kaikkien ravintoaineiden sopiva saanti. Kun ruokavalio perustuu pääosin kuivalle ruoalle, pysyy koiralla niin maha, hampaat kuin ikenetkin hyvässä kunnossa. Kuivaruoka on turvallista ja edullista, se on helppo kantaa kaupasta kotiin, säilyttää sekä ottaa mukaan matkoille. Kuivaruokaa on myös helppo annostella.

Perinne velvoittaa

Friskies Vital Heart jatkaa ansiokkaasti 60-luvulta asti suomalaisten suosikkikoiranruoka Sertin tarinaa. Uusien koirasukupolvien kasvaessa Serti-nimi on jäänyt paketeistamme pois, mutta perusasiat säilyvät pakkausten sisäpuolella ennallaan: Friskies on ammattilaisten tekemää, tinkimättömän laadukasta ruokaa, jossa on kohdallaan niin ravintoarvot kuin makukin.

Kasvattajat & harrastajat

AHMAKULMAN KENNEL

australiankelpie

Sirpa Virtanen

Ahmankatu 17
33520 TAMPERE
p. 040 573 4000
ahmakulman.kennel@elisinet.fi
www.elisinet.fi/ahmakulma

BLENMARIN

cavalier kingcharlesinspanieli,
islanninlammaskoira

Marianne Trogen

Kämmensuonkatu 9
34240 KÄMMENNIEMI
p. 0400 875 948
blenmarin@kotiportti.fi
http://kotiweb.kotiportti.fi/blenmarin

CANDYCAIRN

caimterrieri

Tuula Aho

TAMPERE
p. 040 554 9375
candycain@netti.fi
http://netti.nic.fi/~candy
kevätpentuja tulossa
jalostusuroksia

DEVILISH

irlanninterrieri

Anna-Maria Linna

Kuoppamäentie 36 C 31
33800 TAMPERE
p. 0440 707 377
ansku@devilish.fi
http://anskun.vuodatus.net
www.devilish.fi

EPELIN

snautseri pippuri & suola

Saija Harha

Nirvanpellontie 2 H
33820 TAMPERE
p. (03) 266 2761, 040 588 7471
saija.harha@pp.inet.fi

TMI FUNNY FOOT

cockerspanieli, novascotiannoutaja

Johanna Nyberg

Sienipolku 9
37550 LEMPÄÄLÄ
p. (03) 318 2880
tai 040 553 5828
johanna.nyberg@pp.inet.fi
tatuoinnit, mikrosirut, trimmaukset

GANESAN

bichon havanais,
volpino italiano

Mirja ja Ilkka Thomander

Seppäläntie 41
33800 TAMPERE
p. (03) 214 1709, 040 5781300
kennel.ganesan@luukku.com
www.bichonhavanais.fi/kennels/ganesan

HAZELMOOR

australianpaimenkoira

Minna Saros

Pihlajakatu 24
33900 TAMPERE
p. 050 301 4490
hazelmoo@netti.fi
www.kolumbus.fi/minsar/hazel

HUMISEVAN HARJUN

karkeakarv. mäyräkoira,
petit basset griffon vendéen

Noora-Liia ja Marjavappu Rautio

Taavetintie 5
49700 MIEHIKKÄLÄ
p. 050 358 4046 (Marjavappu) tai
0500 592 611 (Noora-Liia)
noora-liia.rautio@elisinet.fi
marja.rautio@kympp.net

KARAFILL

vehnäterrieri, lhasa apso

Tiia ja Katriina Saarentola

Rantaraitti 30
35540 JUUPAJOKI
p. (03) 335 6829
p.050 566 5991 (Tiia)
p.050 344 7009 (Katsu)
karafill@kolumbus.fi

LAPPUNAAMAN

welsh corgi pembroke

Sinikka Mäkelä ja

Vesa Koskinen

Majurinkuja 3
35100 ORIVESI
p. 040 827 2844
www.lappunaaman.net
lappunaaman_sm@hotmail.com

MAPLE BAY

vihikoira

Tiina Laukkanen

Luoteentie 328
34300 KURU
p. 040 833 1308
maplebay@kolumbus.fi
www.kolumbus.fi/maplebay

NALLE-HAUKUN

schapendoes

Anja Lahdenperä

Lahdentie 63
38510 SUODENNIEMI
p. (03) 517 7167

NURMIPIRTIN

coton de tulear,
lancashire heeler

Miia Ridderstad

Vallhagantie 3
66540 PETSMO
p. 050 303 6809
nurmipirtin@gmail.com
www.firmala.fi/~minurmi

PETZUN

pomeranian, kleinspitz, mittelspitz
karjalankarhukoira,
belgianpaimenkoira, samojedi

Erja ja Timo Kangas

Hirvipolku 4
39200 KYRÖSKOSKI
p. (03) 371 6480

SEREIN

skotlanninterrieri

Mervi Mäkipää

Ahotie 8
36420 SAHALAHTI
p. 040 750 2511
mervi.makipaa@kolumbus.fi

TARUPIHAN

tanskalais-ruotsalainen pihakoira

Terhi Laine

Nikinväylä 9 A 6
33580 TAMPERE
p. 040 705 9719
www.tarupihan.net

TERRITAIVAAN

manchesterinterrieri

Nina Snellman

42300 JÄMSÄNKOSKI
p. 041 491 1190
territaivaan@luukku.com

THILIA THALIAN

lyhytkarvaiset mäyräkoirat

Tanja Pölkkyen

Jokiniementie 78
39500 IKAALINEN
p. 040 5658 142
thiliathalian@elisanet.fi
www.elisanet.fi/thiliathalian

TIIBOB'S

vanhaenglanninlammaskoira,
tiibetinterrieri

Murronpolku 10
36220 KANGASALA
p. 0400 495 859
anneli.saarinen@jippii.fi
www.tiibobs.com

VILLA FANTASIAN

kääpiövillakoira, aprikoosi

Outi Helin

Lukonmäenkatu 2 A 1
33710 TAMPERE
p. 050 574 7494
villafantasian@netti.fi
www.villakoira.org

ZWEIERTEAM

berninpaimenkoira

Hilkka & Hanne Laine

Juvankatu 70
33710 TAMPERE
p. 040 553 2334 (Hilkka)
p. 040 867 6073 (Hanne)
hilkka.laine@metso.com
www.zweierteam.com

afgaaninvinttikoiria

myös trimmaussalonki, kaikki rodut

Sari Laakso

Kauppilaisenkatu 14
33730 TAMPERE
p. 050 3398 938
http://kotikone.fi/laaksot
www.sarilaakso.com
sari.laakso@saunalahti.fi

KASVATTAJAT JA HARRASTAJAT

on Koiranleuan palsta, jossa kasvattajat ja harrastajat voivat
ilmoittaa olemassaolostaan.

Palstan hinta on Tampereen Seudun Koirakerhon jäsenille 10
euroa / vuosi / 4 lehteä.

Muistathan ilmoittaa toimitukseen osoitteen-, puhelinnumeron ja muut muutokset!

Huom! Tikkuaskiin mahtuu vain 9 riviä tekstiä, tai fonttikokoa
joudutaan pienentämään!

Marjo Laurila

Karhunkatu 21 B 9 33520 Tampere
koiranleuka@tamsk.com

TAMPEREEN SEUDUN KOIRAKERHO RY:N AVAIMET JA TALKOOT

Avaimet

TamSK ry:n avainasioita hoitaa hallituksen nimeämä henkilö ja avaimet ovat tarkoitettu yhdistyksen toimihenkilöille, kouluttajille ja kilpailijoille.

Kouluttajat esittävät hallitukselle ryhmistään henkilöt, joille avainta anotaan ja hallitus tekee niistä päätökset. Mukaan tulee liittää perustelut henkilöiden avainten tarpeesta. Yksittäinen yhdistyksen jäsen (joka ei harjoittele ryhmässä) voi tehdä anomuksen avaimesta perustelujen kera hallitukselle ja hallitus tekee siitä päätöksen. Avaimen haltijan tulee edustaa kilpailuissa TamSK ry:tä.

Sama avain on käytössä yhdistyksen jokaiseen treenipaikkaan (Eteläpuisto, Niihama ja Pirkkalan ”navetta”).

Panttimaksu avaimesta on 10 euroa, joka maksetaan yhdistyksen tilille Sampo 800015-560728 käyttäen viitenumeroa 3311. Maksutosite esitetään avainten hoitajalle avaimen luovutuksen yhteydessä.

Avaimen hallussapito velvoittaa osallistumista TamSK ry:n talkootoimintaan. Talkootapahtumia, joihin tarvitaan työntekijöitä ovat esim. kilpailut, kokeet, estetal-koot, siivoustalkoot jne. Talkootoimintaan voi osallistua myös avaimen haltijan perheenjäsen tai tuttava, tällöin tulee talkootapahtuman yhteydessä ilmoittaa, kenen hyväksi talkoot tehdään.

Jokainen avaimen haltija on vastuussa yhdistyksen treenipaikoissa olevasta yhdistyksen omaisuudesta ja velvollinen tekemään ilmoituksen mahdollisista korjaustoimenpiteistä joko hallitukselle tai estetiimille.

Mikäli avaimen hallussapitoon vaadittavat kriteerit eivät täyty, on avain välittömästi palautettava avainten hoitajalle ja sovittava panttimaksun palautuksesta.

Avaimen haltijan tulee ilmoittaa avainten hoitajalle myös yhteystietojensa muutokset.

Talkoovelvoitekerrat ovat seuraavat eri henkilöryhmille:

- Hallituksen jäsenet – yksi talkookerta kalenterivuodessa
- Kouluttajat – yksi talkookerta kalenterivuodessa
- Muut yhdistyksen toimihenkilöt – kaksi talkookertaa kalenterivuodessa
- Kilpailijat – kolme talkookertaa kalenterivuodessa

Avaimen haltijan tulee pitää kirjaa tehdyistä talkookerroistaan kalenterivuoden aikana ja tarvittaessa esitettävä ne avainten hoitajalle.

Talkoot

Jokaisesta talkootapahtumasta tulee talkoiden vastuuhenkilön tehdä talkooväestölista, jossa on mainittuna talkootyöntekijän nimi ja tehty talkootyömäärä (alkamis-

ja loppumiskellonaika). Talkoolaisen tulee itse huolehtia siitä, että merkitsee tietonsa talkoolistaan.

Talkoiden vastuuhenkilö toimittaa listan talkoolaisista avainten hoitajalle, joka pitää kokonaislistaa talkoomerkinnöistä vuosittain.

Määrätyn summan talkookortit poistuvat käytöstä vuoden 2008 alusta verotuksellisista syistä. Poikkeustapauksissa hallituksen erillispäätöksellä voidaan talkoista luovuttaa kisalajahjakortteja. Vanhat talkookortit saa kuitenkin käyttää pois.

Avaimen haltijalle kirjataan yksi talkookerta osallistumisesta talkootapahtumaan.

Agilityryhmissä harjoittelevien tulisi osallistua yhden kerran kalenterivuoden aikana johonkin talkootapahtumaan ja kouluttajat ovat velvollisia tiedottamaan ryhmäläisiään talkootapahtumista.

päivitetty 24.1.2008 hallituksen kokouspäätösten perusteella.

Tiimit ja vastaavat	Nimet
AGILITY-koulutustiimi	Virve Järvinen Terhi Laine Tiina Viitanen Sirpa Virtanen
AGILITY-kisatiimi	Marjut Kovalainen Miinu Mäkelä Johanna Nyberg Taina Talja
KANTTIINI-tiimi	Riitta Ekman Taina Kajander Tarja Vilmunen
TOKO-koulutustiimi	Sanna Harolin Marjo Laurila Lili Scarpellini
TOKO-koetiimi	Kati Laatikainen Suvi Lahti Anu Lepistö
ESTE-vastaava	Markus Nyberg
NÄYTTELY-koulutustiimi	Merja Hankala Marjo Laurila Kati Ylimäki
FLYBALL-koulutusvastaava	Johanna Nyberg
KOIRANLEUKA-lehtitoimikunta	Marjo Laurila Siru Remes
WEBMASTER-vastaava	Marjo Laurila
AVAIN-vastaava	Marjut Kovalainen
RÄTTI-vastaava	Lea Nissinen
JÄSENSIHTTEERI	Anita Syväjärvi

Jäsensihteeri tiedottaa:

Vuoden jäsenmaksut ovat jälleen pääsääntöisesti kerätty ja nyt vain päivitellään osoitetietoja. Uusia jäseniä otetaan mukaan toki pitkin vuotta, eli tervetuloa Tamskin jäseneksi, ohjeet liittymiseen löydät tuosta alapuolelta tai Tamskin nettisivuilta www.tamsk.com.

Aina löytyy eri syistä virheitä jäsenyyden osalta, eli mikäli jostain syystä lehti ei kulje, viitenumero (jäsennumero) on hukassa tai ihan mitä tahansa, niin ottakaa rohkeasti yhteyttä jäsensihteeriin. Ja ne jotka ovat lehden saaneet, laittakaa sana kiertämään, että lehti on ilmestynyt.

Jotta rekisterimme pysyisi entistä paremmin ajan tasalla, ja samalla valmistautuisimme myös tuleviin uusiin sääntöihin (esim. nuorisojäsenten osalta) ilmoitelkaa jäsensihteerille perheenjäsenenne nimiä. Ja kun ilmoittelette ns. nuoria jäseniä (alle 16-vuotiaita), niin ilmoittakaa samalla syntymävuosi. On sitten valmiina tietoa jo rekisterissämme.

Ja nuo osoitteenmuutokset: TamSK ei saa mistään yleisestä rekisteristä muuttuneita osoitetietoja, jos olet muuttanut, vaan ainoastaan omasta ilmoituksestasi muuttuu tieto rekisteriimme. Muista ilmoittaa siis myös muuttuneet tiedot!

Olen arkipäivisin monesti töissä klo 20 saakka, joten ennen sitä saa hankalasti kiinni puhelimitse. Paras konsti on sähköposti tai vaikkapa tekstiviesti asiasta. Toki klo 20 jälkeenkin saa kiinni puhelimitse.

Anita

Ohjeita uudelle jäsenelle:

Haluaisiko kaverisi liittyä kerhomme jäseneksi? Näin se onnistuu: ilmoita uuden jäsenen tiedot (nimi ja yhteystiedot) jäsensihteerille. Hän toimittaa etukäteen jäsenelle jäsenpaketissa viitenumeron (jäsennumero), jolla sitten voi maksaa jäsenmaksun Tamskin päättilille. Jäsensihteeriin voi ottaa yhteyttä sähköpostitse, puhelimitse tai vaikka tekstiviestilläkin.

Ensimmäisenä vuonna joutuu maksamaan jäsenmaksun lisäksi liittymismaksun, 4 euroa. Mikäli haluat liittää myös perheenjäsenesi Tamskin jäseneksi, ei liittymismaksua tarvitse maksaa. Nuorisojäsenen (alle 16v) syntymävuosi on ilmoitettava. Jäsensihteerin tarkemmat yhteystiedot löytyvät lehden kannesta!

Tai haluatko erota...

...emme toki toivo sitä! Mutta kun vaihdat paikkakuntaa tai muuten vain et enää halua kuulua Tamskiin, ilmoita siitä myös jäsensihteerille. Poistamme rekisteristä jäsenmaksunsa hoitamatta jättäneitä säännöllisin väliajoin (helmikuun lopussa). Meille on aina kunniakkaampaa poistaa reilusti jäsen, joka on itse asiasta ilmoittanut, kuin poistaa se suuressa epätietoisuudessa.

TERVEISIÄ RAHASTONHOITAJALTA

Hallituksen päätöksen mukaisesti kulukorvauksiin oikeutettuja ovat hallituksen jäsenet, hallituksen kokouksiin erikseen kutsutut, eri lajien kouluttajat sekä tiimien jäsenet ja muut vastuuhenkilöt. Vuonna 2008 kilometrikorvaus on 0,28 euroa/km.

Toivottavaa on, että kulukorvaukset haettaisiin tarkoitukseen laadituilla lomakkeilla. Lomakkeet löytyvät yhdistyksen kotisivuilta. Jos lähetät korvauksen muussa muodossa, sen pitää sisältää vastaavat tiedot. Verottomien kilometrikorvausten ja päivärahojen yhteydessä tarvitaan aina maksunsaajan henkilötunnus, koska tiedot toimitetaan verottajalle.

Käytännössä helpotat yhdistyksemme kuluseurantaa ja rahavarojen hallintaa, kun lähetät hakemuksesi esim. tapahtumakohtaisesti, neljännesvuosittain tai kymmenen koulutuskerran jaksoissa.

Viimeistään kulukorvaushakemus on toimitettava seuraavan kalenterivuoden 10. päivään mennessä.

Yhteistyöterveisin,
Taina

KURSSIMAKSUKÄYTÄNTÖ

AGILITY

Kausikortin käyttö jatkuu. Kesäkauden kausikortti on voimassa syyskuun loppuun saakka ja sen jälkeen sitten alkaa jälleen talvikausi (loka-huhtikuu).. Edelleen on rinnalla kurssimuotoinen 10 kerran kurssimaksu (40 euroa) niille koirakoille, joiden harjoittelu on satunnaisempaa tai ryhmän kokoontuminen harvempaa. Kouluttaja ja kurssilainen sopivat kurssin alkaessa, kumpaa käytäntöä noudatetaan.

Kouluttajien oikeuksia ja velvollisuuksia:

Jokainen kouluttaja saa jokaista kouluttamaansa tuntia vastaan osallistua koulutusryhmään MAKSUTTA, ryhmät voivat olla TOKOA tai AGILITYA tai NÄYTTELY-KOULUTUSTA. Lisäksi kouluttaja saa kouluttamistaan tunneista kulukorvauksen todellisten kilometrien mukaan Tamskin hallituksen vuosittain päättämän kulukorvauskäytännön mukaan. Vuonna 2008 se on 0,28 euroa/kilometri. (Km-korvaushakemus löytyy Tamskin kotisivuilta - hakemus mielellään joko kurssien tai kausien mukaan.)

Kouluttajat ovat velvollisia toimittamaan koulutustiimille kurssilaistensa tiedot ja varsinkin, mikäli kokoonpanoon tulee muutoksia.

MITKÄ TUNNIT OVAT MAKSULLISIA/MAKSUTTOMIA KERTOJA?

Agilityn osalta pääperiaatteet ovat seuraavat:

Kurssi maksetaan etukäteen ja kuitti/tosite näytetään kouluttajalle, joka kirjaa maksupäivän seurantalistaansa. Kausikorttikuiittiin kouluttaja kirjaa koiran nimen ja oman allekirjoituksensa, jolla koirakko voi sitten myös vaihtaa kurssia ja tosite käy ”kausikortista”.

Kurssimaksu maksetaan agilitytilille omalla viitenummerolla (löytyy Koiranleuka-lehden osoitetarrasta).

Kurssilainen ilmoittaa etukäteen kouluttajalle, mikäli hänellä on pätevä este, jonka vuoksi ei pysty osallistumaan tunnille. (esim. työeste, sairaus, koiran juoksu yms.) Tällöin poissaolo ei ole maksullinen kurssikerta (tämä siis koskee tuota kurssimuotoista maksukäytäntöä, ei kausikorttia).

Jos ryhmän vetäjä/kouluttaja ei pääse poikkeuksellisesti paikalle, on ryhmällä oikeus harjoitella ns. vapaaharjoitteluna. Tällöin ryhmän kokoontuminen EI ole maksullinen koulutuskerta.

Tottelevaisuuskurssien osalta:

Tokokurssit maksetaan pääsääntöisesti ilmoittautumisen yhteydessä etukäteen ja muussa tapauksessa päätilille jäsenen omalla viitenummerolla. Koulutustiimille edelleen tiedot kurssilaisista, kulukorvausanomus rahastonhoitajalle.

Tottelevaisuuskurssit ovat 10 kerran kursseja (poikkeuksia muutamit kilpailuryhmät) ja tällöin on koirakon omalla vastuulla mahdolliset poissaolot. Mikäli poissaolo jatkuu pätevästä syystä tai kurssille osallistuminen onkin mahdotonta, tulee asiasta ottaa yhteyttä kouluttajaan/rahastonhoitajaan. Nämä käsitellään tapauskohtaisesti.

MUUTA HUOMIOITAVAA:

Agility

Agilityesteet ovat aina lukituissa kopeissa/navetalla, ja näin ryhmän mukana on aina myös avaimellinen henkilö. Tämä avaimellinen henkilö vastaa siitä, että esteillä ja kentillä harjoittelee vain Tamskilaisia.

Mikäli haluaa viedä esteille jonkun ryhmän poikkeuksellisesti (joka ei siis ole Tamskin jäsen) tai järjestää esim. agilitytapahtuman roturyhmälleen, tulee asiasta sopia etukäteen koulutustiimin kanssa, joka esittelee asian vielä hallituksessa.

Ryhmissä ja muut, vapaamuotoisesti harjoittelevat, ovat Tamskin jäseniä ja edustavat Tamskia. Poikkeukset käsitellään erikseen.

VIITENUMEROT:

- Kurssimaksut: talouskohtainen numero (kurssimaksut maksetaan käyttämällä talouskohtaista viitenumeroa, joka löytyy mm. Koiranleuka-lehden osoitetarrasta)
- Tokokurssit maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä tai poikkeuksellisesti päätilille 800015-560728
- Agilitykurssit agilitytilille Sampo 800013-70339112. Mikäli kurssimaksusi poikkeaa normaalista maksusta, tulee asiasta keskustella AINA etukäteen kouluttajan kanssa.
- Tavaroiden lainaaminen / tilan vuokraaminen: 3900
Agilityvälineitä tai tiloja vuokratessa on otettava aina ensin yhteyttä lainauksista vastaavaan (Johanna Nyberg, ks. yhteystiedot etukannesta).
- Avaimen panttimaksu: 3311. Navetalle ja Eteläpuiston koppeihin on mahdollista saada avain myös omaan käyttöön. Avainasioista vastaa Marjut Kovalainen 040-5863824 tai m.kovalainen@netti.fi. Häneltä saa myös lisätietoja avaimiin liittyvistä velvollisuuksista ja panttimaksuista. Panttimaksu 10 euroa maksetaan päätilille Sampo 800015-560728. Marjut myös ylläpitää avaimiin liittyviä talkoolistoja.
- Kilpailuilmottautumiset: 3366. Tokokoe päätilille: Sampo 800015-560728, Agilitykoe agilitytilille: Sampo 800013-70339112
- Vaatteet: 31901: vaatemarkset, tuulipuvut, t-paidat päätilille Sampo 800015-560728

Jäsenkortti 2008

Jäsennumero: _____

Jäsenmuoto: _____

Nimi: _____

Maksupäivä: _____

Leikkaa talteen!

PALAUTUSOSOITE:

ANITA SYVÄJÄRVI

RIIHIPELLONKATU 7 A 2

33530 TAMPERE

* . MV03 *

Näe terveellinen muutos. Tänään ja huomenna.

Purina ONE. Ravintoa nuorelle ja aikuiselle koiralle.

Esittelyssä Purina ONE Healthy Life Formula -sarja. Purinan eläinlääkärien kehittämä Purina ONE on täysipainoista ja terveellistä ravintoa. Purina ONE Healthy Life Formula sisältää runsaasti E-vitamiinia ja antioksidantteja, joita lemmikkisi tarvitsee pysyäkseen huippukunnossa vuosi vuoden jälkeen. Purina ONE. Saatavilla hyvinvarustetuista päivittäistavaramyymälöistä.

Näkyvää terveyttä tälle ja huomaiselle päivälle.

